

BETÆNKNING

VEDRØRENDE

MULIGHEDERNE FOR AT INDDRAGE
AMTSTUERNE OG DERES PERSONALE I ARBEJDET
PÅ INDKOMSTBESKATNINGENS OMRÅDE

AFGIVET AF DET AF
FINANSMINISTEREN DEN 2. MARTS 1966
NEDSATTE UDVALG

ex. 2

BETÆNKNING NR. 437

1966

INDHOLDSFORTEGNELSE

	Side
Udvalgets kommissorium og sammensætning	5
I-IV. Historisk redegørelse	7-17
I. Amtstuerne	7
II. Statens ligningsdirektorat	12
III. Amtsligningsinspektoraterne	13
IV. Skatterådene og deres sekretariatsordninger	16
V. Den nuværende situation for amtstuer og amtsligningsinspektorater	18-28
1. Ændringer i amtstuernes arbejdsopgaver og personalebehov	18
2. Amtstuernes anvendelse til at styrke tilsynet med skatteligningen	23
VI. Sammenfatning	29

Bilag:

1. Administrationsrådets skrivelse af 17.maj 1966 til finansministeren.
2. Den af administrationsrådets sekretariat i november 1965 udarbejdede beskrivelse vedrørende undersøgelsen af den oppebørselsvirksomhed, hvorved amtstuerne medvirker.
3. Roskilde amtstues redegørelse af 16. marts 1966.
4. Opgørelse over personalet ved amtstuerne og sømandsskattekontoret pr. 20. juni 1966.
5. Amtstuernes Fællesudvalgs skrivelse af 20. juli 1966.
6. Opgørelse over personalet ved amtsligningsinspektoraterne pr. 1. november 1965.

UDVALGETS KOMMISSORIUM OG SAMMENSÆTNING

Udvalget er nedsat af finansministeren den 2. marts 1966 med den opgave at undersøge, i hvilket omfang der frigøres arbejdskraft ved amtsstuerne i forbindelse med ændringer i amtsstuerne's arbejdsopgaver, samt at undersøge, hvordan ligningsdirektoratets og amtsligningsinspektoraternes tilsyn med skateligningen kan styrkes ved, at amtsstuerne eller deres personale i videre omfang end hidtil inddrages i arbejdet på indkomstbeskatningens område.

Udvalget har bestået af følgende:

Departementschef i skattedepartementet H. P. Gøtrik, formand.

Ligningsdirektør A. Begtrup.

Sekretariatschef E. Buchardt.

Amtsforvalter A. Hare.

Kontorchef Henning Jensen.

Fuldmægtig K. E. Jensen.

Amtsligningsinspektør P. Pedersen.

Kontorchef Tage Rasmussen.

Som udvalgets sekretær har fungeret fuldmægtig i skattedepartementet Olaf Bruhns.

Under udvalgsbehandlingen har været nedsat et underudvalg til drøftelse af omskolingsproblemerne, bestående af ligningsdirektør A. Begtrup, kontorchef Henning Jensen og amtsligningsinspektør P. Pedersen. Dette underudvalg har afholdt eet møde.

Udvalget har afholdt 8 møder.

København, den 12. september 1966.

A. Begtrup	E. Buchardt	Hans P. Gøtrik
		formand
A. Hare	Henning Jensen	K. E. Jensen
P. Pedersen	Tage Rasmussen	
		Olaf Bruhns

I. AMTSTUERNE

I den som bilag 2 optagne,, af administrationsrådets sekretariat i 1965 udarbejdede rapport vedrørende undersøgelsen af den oppebørselsvirksomhed, hvorved amtstuerne medvirker, er indeholdt en kort redegørelse for amtstuerne historie og en beskrivelse af de mangeartede opgaver, som det påhviler amtstuerne af udføre, hvortil udvalget i det hele kan henholde sig.

Der er ikke ved amtstueforordningen eller andre generelle forskrifter lagt snævre rammer for amtstuerne virksomhed.

Iflg. statsskattelovens § 29 in fine påhviler det skatterådet at beregne den på hver enkelt skattepligtig faldende skat og at udfærdige skatteministerens. Skatterådsformændene fik særskilt vederlag for dette arbejde, som de i vidt omfang lod udføre ved fremmed medhjælp, bl. a. fra kommuners side.

I 1955 lod det af finansministeren den 18. marts 1954 nedsatte tekniske udvalg til revision af landets administrative inddeling i amtstuekredse m.v. ("Teknisk Udvalg") foretage en undersøgelse af, i hvilket omfang skatteberegningen blev foretaget på hulkortanlæg, og hvilke praktiske og økonomiske fordele en sådan mekanisering af beregningsarbejdet kunne give.

Resultatet af denne undersøgelse blev, at udvalget i december 1955 til finansministeren indstillede, at der tilvejebragtes hjemmel til, at skatteberegningen i forbindelse med arbejdets mekanisering kunne foretages af andre myndigheder end skatterådene, der efter udvalgets opfattelse burde fritages for denne opgave. Ved udskrivningsloven for skatteåret 1956/57 blev der givet finansministeren en bemyndigelse til at gennemføre en sådan omlægning. Herefter er skatteberegningen efterhånden blevet overført dels til amtstuerne dels til en række kommuner. I de tilfælde, hvor kommuner efter aftale med de pågældende skatteråd allerede på et tidligere tidspunkt havde overtaget beregningen af statsskatterne og lod den udføre af en kommunal hulkortcentral sammen med beregningen af kommuneskatten, blev det overladt til kommunerne fortsat at udføre skatteberegningen. Resten af skatterådenes beregningsarbejde blev i løbet af nogle år overført til amtstuerne, som indledte et samarbejde med de kommunale hulkortcentraler om opgavens løsning.

Det var oprindeligt overvejende de større bykommuner, der gjorde brug af hulkortteknikken til folkeregisteropgaver og skatteberegning, men denne teknik har efterhånden fået videre udbredelse blandt kommunerne. For at sikre en rationel udnyttelse af hulkortteknikken er amtstuerne blevet bemyndiget til at tillade de enkelte sognekommuner at overtage beregningen af statsskatterne. Når en kommune har indledt samarbejde med en hulkortcentral og fået sit folkeregister på hulkort, vil dens anmodning om overtagelse af skatteberegningsarbejdet normalt blive imødekommet, hvorved man opnår, at arbejdet i hulkortcentralen med skatteberegningen for stat og kommune kan integreres.

Som det har udviklet sig, forestår amtstuerne skatteberegningsarbejdet for knap 1/3 af landets skatteydere, medens resten af beregningerne forestås af kommunerne - i begge tilfælde i samarbejde med hulkortcentralerne.

Teknisk Udvalg har også undersøgt vurderingsmyndighedernes arbejdsopgaver med henblik på en eventuel ændret tilrettelæggelse af vurderingsarbejdet. I denne forbindelse foretog udvalget en gennemgang af en af forvaltningsnævnets sekretariat udarbejdet rapport, hvori der var gjort rede for arbejdet med beregning og opkrævning af ejendomsskatten til staten, og hvori der var stillet forslag om ændret tilrettelæggelse af de kontormæssige opgaver i forbindelse med vurderingerne, der hidtil havde påhvilet vurderingsformændene. På grundlag af disse undersøgelser indstillede udvalget i 1956 til finansministeren bl. a. , at vurderingsrådenes kontormæssige arbejder med udfærdigelse af vurderingsfortegnelser m.v. blev overført til oppebørselsmyndighederne (amtstuerne og købstadskommunerne), og ved § 40, stk. 1, i lov nr. 179 af 23. juni 1956 om vurdering af landets faste ejendomme blev en sådan hjemmel givet.

Også på ejendomsvurderingernes og ejendomsbeskatningens område har amtstuerne allerede i en del år været med i en udvikling med voksende anvendelse af moderne databehandlingsmetoder. I begyndelsen samarbejdede man med statens hulkortcentral, men påbegyndte overgangen til I/S Datacentralen kort tid efter dens oprettelse.

I 1958 stod Holstebro amtstue over for en omskrivning af ejendomskartoteket. I den forbindelse fandt man det hensigtsmæssigt at overføre kartoteket til hulkort i stedet for at lade omskrivningen foretage manuelt.

Efter at også den tidligere Kolding amtstues ejendomsregister var blevet overført til hulkort, blev indbetalingskort og skattelister til brug ved opkrævningen af ejendomsskatter m.v. i de nævnte områder fra april termin 1959 udkrevet af statens hulkortcentral.

Ved 12. almindelige vurdering pr. 1 september 1960 lod skattedepartementet for første gang nogle amtstuer - udvalgt efter det aktuelle behov for omskrivning af ejendomsregistre - anvende hulkortteknikken til udfærdigelsen af vurderingsfortegnelser m.v. Siden da er udviklingen gået videre. Efter at der fra 1962 er påbegyndt et samarbejde mellem amtstuerne og I/S Datacentralen af 1959, har man efterhånden opgivet hulkortteknikken til fordel for elektronisk databehandling. Denne teknik er nu anvendt i fuld udstrækning ved amtstuernes ejendomsskatteopkrævning og har også været fuldt udnyttet ved 13. almindelige vurdering i 1965. Efter denne vurdering er alle amtstuernes oplysninger om ejernavne, afgifter og matrikel for over 900.000 ejendomme samlet i I/S Datacentralen.

Den oppebørsel af ejendomsskatter, der henhører under amtstuerne, har indtil den 1. april 1966 omfattet ejendomsskyld og grundskyld til staten, grundstigningsskyld samt grundskyld og ejendomsskyld til amtskommunen. Ved lov af 18. december 1964 om ændring i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme blev det bestemt, at grundstigningsskyld skulle opkræves sidste gang for skatteåret 1965/66. Ved en senere ændringslov af 28. januar 1966 blev grundskyld til staten ophævet, og ved en lov af samme dato om ejendomsskyld til staten blev der indført regler om aftrapning over en årrække af den fikserede statsejendomsskyld.

Fra skatteåret 1966/67 er således ejendomsskatterne til staten ophævet, med undtagelse af den fikserede statsejendomsskyld, om hvis oppebørsel lov om ejendomsskyld til staten bestemmer, at den uden for København, Frederiksberg og købstæderne skal ske sammen med de amtskommunale ejendomsskatter. Det betyder, at amtstuerne skal foretage opkrævningen, da det ved lov af 28. januar 1966 om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme er bestemt, at grundskyld og ejendomsskyld til amtskommunen skal opkræves af vedkommende amtstue.

Der er herved utvivlsomt sket en væsentlig reduktion af amtstuernes arbejde med ejendomsskatteoppebørslen. Især betød administrationen af grundstigningsskylden i de senere år en væsentlig belastning for amtstuerne. Det har også været en arbejdskrævende opgave i disse år at skulle administrere den midlertidige fritagelse for ejendomsskatter til staten og amtskommunen, som har været indrømmet for landbrugsejendomme. Da denne ordning fortsættes for den amtskommunale beskatning, har amtstuerne dog endnu ikke på dette punkt fået mindsket arbejdskraftbehovet.

Ved opkrævningen af vægtafgiften af motorkøretøjer har elektronisk databehandling været bragt i anvendelse i de sidste år. Der vil i løbet af kort tid være gennemført en centralisering af oppebørslen under et nyoprettet, hele landet omfattende motorkøretøjsregister. Dermed vil amtstuernes virksomhed på dette område være ophørt.

Der er opnået arbejdsbesparelser ved at tage moderne databehandlingsmetoder i brug. På den anden side har arbejdsopgaverne i et vist omfang været voksende, og bortset fra den afgang af personale, der har været tale om i de allerseneste år, har der ikke hidtil været mulighed for frigørelse af arbejdskraft ved amtstuerne.

Det har derfor heller ikke hidtil været aktuelt at tilføre amtstuerne nye opgaver i noget større omfang, selv om spørgsmålet har været overvejet. Man har især beskæftiget sig med, om man kunne aflaste amtsligningsinspektorerne ved at lade amtstuerne overtage opgaver på indkomstbeskatningens område, som i tidens løb er blevet henlagt til amtsligningsinspektioraterne, men som ikke nødvendigvis må ligge der.

Det har været en nærliggende tanke, fordi det hidtil har vist sig umuligt at få amtsligningsinspektorerne udrustet med et tilstrækkeligt stort og tilstrækkeligt kvalificeret personale. De har derfor heller ikke vist sig i stand til på tilfredsstillende måde at føre det tilsyn med skatteligningen og foretage den revision af ligningen samt yde den bistand til skatterådene, som amtsskatterådsloven har stillet i udsigt.

I denne forbindelse kan man henvise til, at skattedepartementet i august 1965 som svar på 1. revisionsdepartementets forespørgsel om, hvorvidt 3 ledige amtsforvalterembeder i Sønderjylland burde besættes, i henhold til finansministerens resolution meddelte, at man ikke fandt det rigtigt at undlade opslag af de ledige stillinger i den foreliggende situation, hvor man kunne påregne i stigende omfang at måtte gøre brug af amtstuerne til løsning af administrative opgaver på statsindkomstbeskatningens område, så snart mulighederne derfor viste sig ved, at amtstuerne blev frigjort for en del af deres nuværende arbejde.

Et lignende svar blev afgivet til folketingets udvalg angående statsrevisorernes betænkning over statsregnskabet for finansåret 1963/64 i november 1965. Baggrunden for udvalgets spørgsmål var statsrevisorernes tillægsbe-

tænkning, side 118 - 119, hvor spørgsmålet rejses om amtsuernes fremtid, efter at grundstigningsskylden bortfalder, vægtafgiftens centralisering er besluttet og amtsuernes opgaver m. h. t. opkrævning af ydelser på statslån må påregnes at bortfalde.

I statsrevisorernes betænkning peges der på den mulighed at tilføre amtstuerne nye opgaver, f. eks. derved at de med henblik på en effektivisering af ligningen inddrages i samarbejde med ligningsmyndigheder, skatteråd og vurderingsmyndigheder.

Ved finansministeriets bekendtgørelse af 10. september 1965 om pengeinstitutternes medvirken ved oprettelse af etableringskonti er det som en ny opgave pålagt amtstuerne at modtage indberetninger fra pengeinstitutterne om oprettede etableringskonti og at føre kontrol med frigivelsen af de på sådanne konti indestående beløb. Overvejelser om at overføre sager om indkomstskattelempelse og om frigivelse af investeringsfondshenlæggelser fra amtsligningsinspektoraterne til amtstuerne har man derimod stillet i bero, da finansministeren traf beslutning om nedsættelse af nærværende udvalg.

For at fuldstændiggøre billedet, bør det nævnes, at såvel Københavns amtstue som Københavns amts nordre birks amtstue har specielle administrative opgaver, som tildels er af nyere dato.

Nedlæggelsen af finanshovedkassen med udgangen af december 1965 har for Københavns amtstue medført en betydelig vækst i amtstuens almindelige kasseforretninger.

Nordre birks amtstue virker fra 1958 som central oppebørselsmyndighed for afgift i henhold til lov om beskattningen af renteforsikringer m.v. og modtager fra forsikringsselskaber og banker m.v. kontrolmateriale i medfør af denne lovgivning til fordeling blandt landets ligningsmyndigheder. Der er på dette område tale om knap 20.000 ekspeditioner om året.

Endelig kan anføres, at det i henhold til sømandsskatteoven i 1959 oprettede sømandsskattekontor administrativt og personalemæssigt er sideordnet med amtstuerne.

Sømandsskattekontoret har til opgave at forestå opkrævningen af den af rederierne tilbageholdte sømandsskat og fordelingen af sømandsskatten mellem staten og kommunerne. I forbindelse med den egne registreringsvirksomhed har sømandsskattekontoret overtaget den tidligere af mønstringsmyndighederne foretagne registrering af de søfarende. Endvidere varetager sømandsskattekontoret opgaver i forbindelse med inddrivelse af skatterestancer og underholdsbidrag hos de sømandsskattepligtige. Det samme gælder inddrivelsen af danske skattekrav mod personer, der opholder sig i Norge, Sverige, Finland og Vesttyskland, samt inddrivelsen af skattekrav fra disse lande mod her bosatte personer. Endelig bistår sømandsskattekontoret rederierne med praktiseringen af ATP-ordningen for de sømandsskattepligtige.

Forinden finansministeren traf beslutning om at nedsætte udvalget, har der hos formanden for administrationsrådet, flv. statsminister Viggo Kampmann, været ført samtaler om amtstuernes forhold. Heri har repræsentanter for skattedepartementet og amtstuetjenestemændenes organisationer deltaget. Samtalerne har haft deres udgangspunkt i udkast til den i indledningen omtalte rapport (bilag 2). Heri har sekretariatet redegjort for resultatet af en undersøgelse af fordelingen af amtstuernes administrationsudgifter på deres forskellige arbejdsområder og omtalt mulighederne for at lade andre organer over-

tage amtstuernes nuværende funktioner. Den omtalte undersøgelse blev i sin tid påbegyndt af forvaltningsnævnet i forståelse med skattedepartementet.

Ved samtalerne hos administrationsrådets formand meddelte skattedepartementet, at især de sidste par års udvikling på ejendomsbeskatningens område havde givet departementet anledning til at tage amtstuernes fremtid op til overvejelse, at man havde opmærksomheden særlig rettet på mulighederne for at udnytte amtstuerne eller deres personale til løsning af opgaver på indkomstbeskatningens område, og at man agtede at foreslå finansministeren at nedsætte et udvalg med den opgave at undersøge disse muligheder. Administrationsrådets formand gav tilsagn om, at man ville være villig til at lade en repræsentant for administrationsrådet indtræde i udvalget, hvis arbejde man fra rådets side gerne så fremskyndet mest muligt.

Udvalget blev nedsat den 2. marts 1966, som nærmere omtalt foran side 5. Inder udvalgets arbejde har administrationsrådet i skrivelse af 17 maj 1966 rettet henvendelse til finansministeren om amtstuernes forhold.

I skrivelsen, der er optrykt som bilag 1, går rådet ind for, at tiden nu er inde til at nedlægge amtstuerne, hvis medvirken ved oppebørselsvirksomheden enten er overflødig eller på hensigtsmæssig måde kan erstattes af medvirken af kommunale og andre statslige oppebørselsmyndigheder. Rådet henviser til de af dets sekretariat påpegede muligheder for en betydelig forenkling, bl. a. ved en bedre udnyttelse af EDB-teknikken.

Rådet henstiller, at der etableres en arbejdsgruppe til behandling af sekretariatets oplæg til udformning af den fremtidige oppebørselsvirksomhed med hensyn til ejendoms- og personbeskatningen - og i forbindelse hermed af vurderings- og ligningsadministrationen - i lyset af de muligheder, som den moderne EDB-teknik giver for rationalisering og besparelse inden for den offentlige forvaltning, og at nærværende udvalgs udkast til betænkning overlades administrationsrådet med henblik på en koordinering af overvejelserne vedrørende den fremtidige tilrettelæggelse af de opgaver, der nu påhviler amtstuerne.

Finansministeren har meddelt udvalgets formand, at ministeren vil afvente udvalgets indstilling, forinden han tager stilling til administrationsrådets henvendelse, og at han har underrettet rådets formand herom.

II. STATENS LIGNINGSDIREKTORAT

Ved lov nr. 108 af 31. marts 1938 om oprettelse af en landsskatteret og om tilsynet med skatteligningen m. v. blev landsoverskatterådet og overskyldsrådet ophævet, og deres funktioner henlagt til et ligningsdirektorat og et ligningsråd samt en landsskatteret. Tilsynet med ansættelsen af indkomst og formue og med vurderingen af fast ejendom samt revisionen af de foretagne ansættelser (vurderinger) skulle fremtidig varetages af ligningsdirektoratet og ligningsrådet, medens klagepåkendelsen blev henlagt til landsskatteretten.

Chef for ligningsdirektoratet er ligningsdirektøren, der tillige er formand for ligningsrådet. Ligningsrådet består herudover af 14 medlemmer, hvoraf 6 udpeges af folketetinget, 8 af finansministeren.

Af de ligningsdirektoratet og ligningsrådet påhvilende opgaver skal særligt fremhæves:

Ligningsdirektoratet skal føre tilsyn med, at skatteansættelser og vurderinger af fast ejendom sker på behørig måde over hele landet. Direktoratet udarbejder med ligningsrådets godkendelse vejledende anvisninger til brug for lignings- og vurderingsmyndighederne. De pågældende myndigheder har pligt til at følge de givne anvisninger.

Ligningsdirektoratet skal endvidere efter nærmere, af ligningsrådet godkendte regler undersøge rigtigheden af de foretagne ansættelser (vurderinger) såvel for den løbende ligning som for tidligere ligninger. Ligningsrådet afgør sager om efterbetaling og bøde for urigtig selvangivelse, for så vidt sagerne ikke indbringes for domstolene.

Ligningsdirektoratet kan bemyndige et skatteråd eller et skyldråd til at ændre en ansættelse. Hvis dette ikke sker, kan sagen forelægges ligningsrådet, der selv kan ændre en ansættelse eller pålægge et skatteråd eller vurderingsråd at foretage de fornødne ændringer.

Ligningsdirektoratet besvarer forespørgsler vedrørende lignings- og vurderingsspørgsmål.

Ligningsrådet afgiver indstilling til finansministeren om affattelsen af skemaerne til selvangivelse.

Finansministeren fastsætter de i øvrigt fornødne regler vedrørende ligningsdirektoratets og ligningsrådets virksomhed. Dette er sket ved finansministeriets bekendtgørelse nr. 298 af 7. juli 1942.

Ligningsdirektoratet er delt i en afdeling for indkomst- og formueansættelser og en afdeling for vurdering af fast ejendom. På samme måde deler ligningsrådet sig i 2 afdelinger, således at det samlede råd kun behandler spørgsmål af almindelig karakter og fælles interesse. Hver afdeling kan dog vedtage, at en sag, der behandles ved afdelingen, skal forelægges det samlede råd.

III. AMTSLIGNINGSINSPEKTORATERNE

Amtsligningsinspektoraterne er oprettet i henhold til lov nr. 309 af 7. juni 1946 om oprettelse af amtsskatteråd og amtsligningsinspektorater.

Hvert amtsskatteråd består af formændene for skatterådene i amtsskatekredsen samt vedkommende amtsligningsinspektør, der tillige virker som forretningsfører for amtsskatterådet. Formanden udpeges af finansministeren blandt skatterådsformændene.

Amtsskatterådene skal medvirke til en effektiv og ensartet ligning inden for amtsskatekredsen bl. a. ved at sikre større ensartethed og effektivitet i skatterådenes virksomhed med at vejlede de lokale ligningsmyndigheder og med at prøve ligningen. Amtsskatterådene kan ændre de skatteansættelser m.v., som skatterådene foretager, men virker principielt ikke som klageinstans.

Amtsligningsinspektøren er ligningsdirektoratets stedlige repræsentant f. s.v. angår ansættelserne af indkomst og formue og skal som sådan føre tilsyn med, at ansættelserne foretages behørigt i overensstemmelse med gældende retsregler og øvrige forskrifter. Han er berettiget til at deltage i de lokale ligningsmyndigheders og skatteråds møder og forhandlinger - dog uden stemmeret. Amtsligningsinspektøren skal efter begæring fra et skatteråd i videst muligt omfang bistå skatterådet ved behandlingen af større sager, der kræver særlig teknisk indsigt. Amtsligningsinspektøren foretager efter nærmere direktiver fra statens ligningsdirektorat revision af ligningen inden for amtsskatekredsen og afslutter i denne forbindelse en række efterbetalings- og bødesager på ligningsdirektoratets vegne.

I henhold til loven kan finansministeren bemyndige amtsligningsinspektørerne til at udøve de ministeren tilkommende beføjelser til at eftergive eller nedsætte indkomst- og formueskat til staten. En sådan bemyndigelse er givet ved finansministeriets bekendtgørelse af 16. april 1951, der afløste bekendtgørelse af 16. december 1946. I finansåret 1964/65 behandlede amtsligningsinspektoraterne ca. 42. 000 sager om bevillingsmæssig lempelse.

Blandt andre opgaver, som er pålagt amtsskatterådene og amtsligningsinspektørerne, kan fremhæves registrering af henlæggelser til og frigivelse af investeringsfondsmidler og i forbindelse hermed sager om efterbeskatning af ikke anvendte henlæggelser, hvor amtsskatterådene er bemyndiget til at foretage de fornødne ændringer af tidligere års skatteansættelser. Når skatterådene har godkendt de foretagne henlæggelser, sendes indberetning herom til amtsligningsinspektoraterne, der fører kartotekskort for hver enkelt af de pågældende skatteydere. Ansøgning om frigivelse af investeringsfondsmidler indgives til vedkommende inspektorat, der da skal kontrollere, at betingelserne for afskrivning på den påtænkte anskaffelse er til stede. For det meste rummer disse sager ikke vanskeligheder, men det kan dog være tilfældet, hvor afgørelsen medfører stillingtagen til tvivlsspørgsmål vedrørende afskrivningslovens forståelse.

Amtsligningsinspektoraterne behandler sager om tilladelse til omlægning af regnskabsår. Med det stigende behov for regnskabskyndig bistand - som der er mangel på - er det af hensyn til en sæsonudjævning for regnskabsafslutningerne af stor betydning for revisorerne og regnskabskonsulenterne, at denne mulighed foreligger. Disse sager betinger ofte en dybtgående kontrol af den indgangssstatus, der er udarbejdet, idet man må sikre sig imod, at skatteyderen indarbejder aktiver, som hidtil har været skjult, eller i al fald camoufleret, for skattemyndighederne, og som betinger indkomstskattepligt for tidligere år. Disse sager indbærer altså ofte mulighed for regulering af tidligere års indkomst- og formueansættelser.

Amtsligningsinspektoraterne er bemyndiget til i medfør af bestemmelserne i ligningslovens § 2, stk. 1, at tillade, at personer der flytter her til landet fra udlandet, beskattes af fortidig indtægt efter de almindelige regler for her bosatte personer i stedet for af fremtidig indtægt.

Ved ændringslov af 27. november 1965 er der i ligningsloven optaget nye bestemmelser (§ 2 C) om skattepligt for personer, der opgiver bopælen her i landet og udrejser til Grønland for et tidsrum af mindre end 2 år. Personer, der under opholdet i Grønland får pålignet skat her, har i almindelighed adgang til at få bevilget henstand med den pålignede skat, hvor det kan anses for godtgjort, at opholdet skal vare mere end 2 år. Sager herom er henlagt til amtsligningsinspektoraterne.

Amtsskatterådene er efter ligningsloven bemyndiget til bevillingsmæssigt at indrømme en ikke-forsørger stilling som forsørger. Disse sager forbehandles af inspektoraterne. Amtsligningsinspektoraterne har endvidere været til-delt adskillige opgaver ved administrationen af bunden opsparing og andre op-sparingsordninger, f. eks. de særlige regler om unges opsparing, både med hensyn til frigivelse f. eks. i emigrationstilfælde og lempelser.

Endelig har inspektoraterne adskillige opgaver ved administrationen af kontrolloven, dels med hensyn til at modtage og fordele kontrolmateriale, dels i forbindelse med retsfølgerne af manglende eller for sen indgivelse af selvangivelse, driftsregnskab eller kontrolmateriale.

Amtsskatterådene er iflg. kontrolloven bemyndiget til ved pålæg af dagbøder at fremtvinge indgivelse af selvangivelse og driftsregnskab m. v. og har ved særlig bemyndigelse samme beføjelse med hensyn til indgivelsen af arbejds-giveres lønoplysninger m. v.

En stor del af det materiale, som automatisk tilflyder skattemyndighederne, passerer amtsligningsinspektoraterne. Materialet sorteres og fordeles til ligningsmyndighederne, hvilket indebærer et betydeligt manuelt arbejde. Som regel er der ikke grundlag for vurdering af dette materiale i forbindelse med sorteringen, men f. eks. de grønne indberetningsskemaer vedr. køb og salg af fast ejendom gennemgås ofte mere kritisk, især med henblik på reglerne om beskatning af særlig indkomst. Af andet, der passerer amtsligningsinspektoraterne, kan fremhæves det store oplysningsmateriale i henhold til renteforsikringsloven samt oplysninger om køb og salg af motorkøretøjer og om udbetalte statslån og statstilskud af forskellig art.

Endelig modtager inspektoraterne oplysning fra pengeinstitutterne om hævn-ning i utide på kapitalbindingskonti.

Med amtskatterådsloven blev der lagt en ramme, som måtte forudsættes udfyldt efterhånden, og der har været en udstrakt frihed for den enkelte amtsligningsinspektør til at tilrettelægge arbejdet med det forhåndenværende personale.

Amtsligningsinspektoraterne er normeringsmæssigt henført til statens lignings direktorat, og det er ikke ved normeringsloven bestemt, hvilket akademisk eller revisionsuddannet personale der - bortset fra inspektørerne - skal tjenstgøre i amtsligningsinspektoraterne. Under den herskende personalemangel har det selvsagt været vanskeligt at skaffe tilstrækkeligt kvalificeret arbejdskraft til inspektoraterne. Det har tillige vist sig, at man lønmæssigt står ringe i konkurrencen om arbejdskraft både over for private (f. eks. revisorer) og over for andre offentlige myndigheder, især kommunerne.

Som forholdene har udviklet sig inden for skattelovgivningen de sidste 20 år med en voldsom vækst i lovstoffet, har det da også været uundgåeligt, at en stadig større del af inspektoraternes arbejde har bestået i at yde ligningsmyndighederne vejledning i den nye lovgivning og at løse administrative opgaver, medens arbejdet med kritiske, tilbundsgående revisioner af enkelte skatteydere har måttet vige.

IV. SKATTERÅDENE OG DERES SEKRETARIATSORDNINGER

Ifølge statsskatteloven foretages skatteligningen uden for København og Frederiksberg kommuner ved en samvirken mellem den kommunale ligningsmyndighed (sogneråd eller ligningskommission) og vedkommende skatteråd.

For Københavns og Frederiksbergs vedkommende gælder særlige regler. Ligningen foregår her ved samvirke mellem særligt udnævnte kommunale ligningsmænd og vedkommende skatteråd. De kommunale skattedirektorater indtager en selvstændig placering i ligningsprocessen, idet det bl. a. påhviler disse at forelægge sagerne for ligningsmændene og skatterådene med begrundet indstilling om ansættelserne.

Det øvrige land er inddelt i 85 skattekredse, hver med sit skatteråd på 3 eller 4 medlemmer, der udnævnes af finansministeren, der tillige udpeger formand og næstformand.

Iflg. statsskatteloven skal den foreløbige, kommunale ligning overværes af et skatterådsmedlem, som skal råde og vejlede den kommunale ligningsmyndighed, men som ikke har stemmeret ved ansættelsen. Når den foreløbige ligning er tilendebragt i kommunen, påbegynder skatterådet revisionen af de foreløbige ansættelser. Skatterådet er endvidere klageinstans i forhold til den kommunale myndighed. Skatterådene er endelig bemyndiget til at indrømme nedsættelse af indkomstansættelserne, hvor særlige forhold - såsom sygdom, dødsfald, indkaldelse til militærtjeneste - taler derfor.

En effektiv gennemgang af vore dages omfangsrige selvangivelsesmateriale er betinget af et kontorapparat med et velkvalificeret personale, der under den endelige ligning, som i praksis nu kan strække sig over hele skatteåret, kan yde skatterådet bistand ved gennemgangen. Skatterådene har imidlertid ikke en sådan administration at støtte sig til. Som statsskatteloven er udformet, forudsætter den, at skatterådene stort set på egen hånd - evt. med beskeden kontormæssig bistand, som skatterådsformændene er berettiget til at antage - er i stand til at klare den endelige ligning. Skatterådene skal ganske vist efter amtsskatterådsloven kunne få bistand i amtsligningsinspektoraterne ved behandlingen af de større og særligt vanskelige sager, men det er kun i meget begrænset omfang, at inspektoraterne har haft mulighed for at yde en sådan bistand.

Som en nødløsning har skattedepartementet i tidens løb tilladt en række skatteråd at indgå aftale med - sædvanligvis - købstadskommuner om udførelse af sekretariatsarbejde for skatterådet. Der har dog indtil nu kun været mulighed for at hjælpe ca. 40 % af skatterådene på denne måde, der dog (incl. København og Frederiksberg) omfatter ca. 60 % af samtlige landets skatteydere.

De gældende overenskomster danner et noget broget billede, savel hvad ydelse som vederlag angår. Man har dog tilstræbt en standardisering af over-

enskomsterne, også på den måde at der ydes faste løbenummer-betalinger, afhængig af forpligtelsernes omfang. Således er betalingen normalt højere for bogførings- eller regnskabspligtige skatteydere, for hvilke der pålægges kommunen pligt til kritisk revision efter bestemt turnus, end for andre skatteydere.

Herudover betaler skattedepartementet enkelte kommuner for særskilt revision af kommunens bogførings- eller regnskabspligtige skatteyderses regnskaber, uden at kommunen virker som sekretariat for skatterådet.

V. DEN NUVÆRENDE SITUATION FOR AMTSTUER OG AMTSLIGNINGSINSPEKTORATER

Udvalget har fået til opgave at undersøge, i hvilket omfang der frigøres arbejdskraft ved amtstuerne i forbindelse med ændringer i amtstuernes arbejdsopgaver, samt at undersøge, hvordan ligningsdirektoratets og amtsligningsinspektoraternes tilsyn med skatteligningen kan styrkes ved, at amtstuerne eller deres personale i videre omfang end hidtil inddrages i arbejdet på indkomstbeskatningens område. Baggrunden for undersøgelsen er den aktuelle beskæftigelsessituation på amtstuerne og i amtsligningsinspektoraterne. For amtstuernes vedkommende er arbejdskraftsbehovet nedadgående, fordi der på amtstuernes hidtidige virkefelt er opgaver, der er blevet mindre arbejdskrævende eller helt forsvinder. For amtsligningsinspektoraterne gælder det omvendt, at de af mangel på kvalificeret arbejdskraft er stærkt hæmmet i deres virksomhed. Det er derfor nærliggende af undersøge, om den arbejdskraft, der frigøres på amtstuerne, kan udnyttes til at løse amtsligningsinspektoraternes arbejdskraftsproblem og derved være medvirkende til en effektivisering af skatteligningen.

1. Ændringer i amtstuernes arbejdsopgaver og personalebehov.

Uden en indgående analyse af arbejdsforholdene på de enkelte amtstuer er det ikke muligt med nogen større nøjagtighed at gøre op, hvormeget en given ændring i amtstuernes arbejdsopgaver vil påvirke det samlede arbejdskraftsbehov. Det er dog af hensyn til formålet med udvalgets undersøgelse heller ikke nødvendigt med en mere præcis opgørelse. I foreliggende oplysninger om den procentvise arbejdskraftsanvendelse på amtstuernes forskellige arbejdsopgaver og amtstuernes personalebestand har man tilstrækkelige holdepunkter for et ret sikkert skøn over, hvad virkning allerede skete ændringer vil have på arbejdskraftsbehovet, ligesom oplysningerne om arbejdskraftsanvendelsen vil være tilstrækkelig vejledende, til at man kan danne sig et indtryk af virkningen af sådanne ændringer i amtstueopgaverne, som er tænkelige i de nærmeste år.

Oplysningerne om arbejdskraftsanvendelsen på amtstuerne er samlet i omstående tabel 1.

I spalte I og II er gengivet hovedtallene fra den undersøgelse, som er foretaget af administrationsrådets sekretariat. Første spalte omhandler forholdene på Roskilde amtstue, medens anden spalte indeholder gennemsnitstal for samtlige amtstuer. Grundlaget for de opgjorte procentfordelinger har været lønudgifterne ultimo 1964. Procenttallene i de 2 første spalter viser derfor situationen på amtstuerne, før de sidste års ændringer i ejendomsbeskatningen

har kunnet øve indflydelse på arbejdskraftfordelingen. Til sammenligning anføres hovedtallene fra en opgørelse på Roskilde amtstue i marts 1966 (bilag 3). Ved opgørelsen er anvendt samme fremgangsmåde som anvendt af administrationsrådets sekretariat ved opgørelserne fra 1964.

Tabel 1.

	I	II	III
Ejendomsskatter	55	51	38
Person- og selskabsskatter	21	22	25
Vægtafgift af motorkøretøjer	12	11	11
Gaveafgift og andre afgifter	11	11	20
<u>Andet</u>	<u>1</u>	<u>5</u>	<u>6</u>
	100	100	100

En stor del af arbejdet på amtstuerne er sæsonpræget. Når man sammenligner arbejdskraftfordelinger, der bygger på lønudgiftsopgørelser fra forskellige tider på året, må man derfor være opmærksom på, at variationen i de procenter hvormed de enkelte amtstueopgaver indgår i fordelingerne, til en vis grad kan skyldes sæsonmæssige udsving. Det bør tillige bemærkes, at amtstuernes fællesudvalg ikke mener, at opgørelserne vedrørende 1964 giver et helt korrekt billede af de forskellige amtstueopgavers relative betydning, fordi ikke samtlige opgaver er taget i betragtning. En komplettering af opgørelsen kan dog ikke antages at medføre nogen væsentlig ændring af helhedsbilledet.

Som det fremgår af nedenstående tabel 2 findes personalet på amtstuerne opgjort henh. pr. 1. april 1964 og 20. juni 1966. Den første personaletælling er sket til brug for administrationsrådets sekretariat, medens udvalget har ladet den sidste tælling foretage. Ved sammenligning af tællingsresultaterne må der tages hensyn til, at tallet i 1964 for det overenskomstlønnede personale er lidt for lavt, fordi man ikke har fået alle løst ansatte med, hvorimod alle er medregnet i 1966. I tabellen er der dels tal (spalte I) for det samlede til amtstuerne og sømandsskattekontoret knyttede personale, herunder personer, der på tællingstidspunktet havde orlov eller var indkaldt til militærtjeneste, dels tal (spalte II), hvori de nævnte midlertidig fraværende samt personalet på sømandsskattekontoret ikke er medregnet. Sømandsskattekontoret henhører under amtstueetaten, men kontorets arbejdsområde er et væsentlig andet end amtstuerne. Det berøres ikke af de ændringer i amtstuernes arbejdsopgaver, som er sket eller kan tænkes at ske i de nærmeste år. Med henblik på udvalgets undersøgelse har det derfor mest interesse at sammenligne tal, hvor sømandsskattekontorets personale ikke er medregnet.

Tabel 2.

	1. april 1964		20. juni 1966	
	I	II	I	II
Tjenestemænd	229	217	247	228
Overenskomstlønnede	243	214	238	203
Elever, medhjælpere, aspiranter	<u>107</u>	<u>95</u>	<u>83</u>	<u>67</u>
	579	526	568	498

Ved tællingen i 1966 (bilag 4) er det samlede amtstuepersonale opgjort til 568 personer. Holder man sig til tallet for amtstuepersonalet uden de midlertidig fraværende og uden de ansatte ved sømandsskattekontoret, kommer man ned på knap 500 ansatte. Ved sammenligning med det tilsvarende personaletal for 1964 ser man, at der har været en nedgang på 28. Den faktiske nedgang i personaletallet må dog antages at have været noget større, da tællingen af de overenskomstlønnede i 1964 som nævnt har været mangelfuld.

I tabel 2 er amtstuepersonalets sammensætning kun belyst ved en opdeling i hovedgrupperne "tjenestemænd", "overenskomstlønnede" samt "elever, medhjælpere og aspiranter". Bilag 4 indeholder en række mere detaljerede oplysninger om personalets sammensætning ved tællingen den 20. juni 1966. Af tabel 2 fremgår det, at ved tællingen i 1966 udgjorde tjenestemænd, elever, medhjælpere og aspiranter tilsammen næsten 60 % af det samlede amtstuepersonale, medens godt 40 % af personalet var overenskomstlønnet. Denne sammensætning af personalebestanden adskiller sig ikke nævneværdigt fra sammensætningen ved tællingen i 1964 bortset fra, at gruppen af elever, medhjælpere og aspiranter dengang betød lidt mere og tjenestemændene lidt mindre end ved tællingen i 1966. For gruppen af overenskomstlønnede er det især bemærkelsesværdigt, at den ganske overvejende består af kvinder, hvoraf langt de fleste er unge og har ringe anciennitet.

Som omtalt på side 9 er grundstignings skylden bortfaldet med udgangen af finansåret 1965/66. Det er den væsentligste årsag til, at man nu kan spore en nedgang i arbejdskraftbehovet på amstuerne. Endvidere er det afgjort, at oppebørselen af vægtafgiften af motorkøretøjer flyttes fra amstuerne til anden myndighed. Flytningen, der er påbegyndt, ventes tilendebragt i de nærmeste år. Herved frigøres yderligere arbejdskraft på amstuerne i ikke helt ringe omfang. Endelig ophører fra april 1967 amstuernes virksomhed med indkassering af statslånsydelse, hvad der dog arbejdsmæssigt er af ret underordnet betydning.

Herudover kan det ikke på indeværende tidspunkt med bestemthed afgøres, om og - i bekræftende fald - hvornår der kan blive tale om, at amstuernes funktioner på deres nuværende arbejdsområde svinder yderligere ind. Administrationsrådet har imidlertid i den side 11 omtalte skrivelse af 17 maj 1966 til finansministeren (skrivelsen er optrykt som bilag 1) forudsat, at de arbejdsopgaver, som amstuerne stadig bestrider på ejendomsbeskatningens område, allerede nu med fordel skulle kunne lægges ud til de pågældende kommuner. Det samme gælder amstuernes arbejde med beregningen af indkomst- og formueskat til staten. I øvrigt søger administrationsrådet at påvise, at den del af de nuværende amtstueopgaver, der herefter er tilbage, uden større ulempe vil kunne henlægges til andre organer. Det er først og fremmest kulturministeriet, skattedepartementet, 1. revisionsdepartement og statens ligningsdirektorat, der her skulle komme i betragtning. Administrationsrådet er på det grundlag nået til den opfattelse, at amstuerne bør nedlægges.

Udvalget må være enig med administrationsrådet om, at den del af de nuværende amtstueopgaver, der bliver tilbage, hvis alle funktioner vedrørende ejendomsbeskatningen og person-beskatningen ophører, er for ringe et virkefelt til at begrunde opretholdelsen på længere sigt af amstuerne som selvstændige institutioner.

Udvalget mener det ikke nødvendigt af hensyn til dets overvejelser at gå nærmere ind på administrationsrådets planer om amtsuernes nedlæggelse. Baggrunden for undersøgelsen er ganske vist, at amtsuernes arbejdsopgaver viser en tilbagegang, men det centrale i undersøgelsen må dog være spørgsmålet om, hvordan man kan anvende amtsuepersonalet til at styrke statens tilsyn med skatteligningen. Med den viden, man i dag kan have om amtsuernes fremtidsudsigter, vil udvalget anse det for mest hensigtsmæssigt, at man ikke ved spørgsmålets besvarelse nøjes med at have en enkelt tænkelig situation for øje. Det vil være mere nyttigt, at man søger spørgsmålet besvaret ud fra forskellige forudsætninger om omfanget af nedgangen i amtsuernes nuværende arbejdsopgaver, herunder også det tilfælde, hvor amtsuerne mister alle de nuværende opgaver.

[sær i sidstnævnte tilfælde er det af stor betydning, i hvilket tempo der frigøres arbejdskraft på amtsuerne, eller med andre ord hvor hurtigt man vil gennemføre overflytningen af opgaverne fra amtsuerne til andre myndigheder. Vil man sikre staten den frigjorte arbejdskraft til styrkelse af tilsynet med skatteligningen, må man afstemme en eventuel afvikling af amtsuerne efter det tempo, hvori amtsuernes arbejdskraft kan indsættes på nye opgaver.

Administrationsrådet er ikke i skrivelse af 17 maj 1966 til finansministeren gået nærmere ind på, hvor hurtigt man tænker sig amtsuerne nedlagt, eller hvilke konsekvenser en nedlæggelse af amtsuerne vil have for tjenestemændene og det øvrige personale.

Udvalget med undtagelse af sekretariatschef Buchardt er af den opfattelse, at det er usandsynligt, at den af administrationsrådet forudsatte overflytning af opgaverne vedrørende ejendomsbeskatningen og personbeskatningen fra amtsuerne til kommunerne kan ske, før den ændring i kommunestrukturen, som den påtænkte kommunalreform forudsætter, er ført ud i livet. Det er formentlig ensbetydende med, at overflytningen i givet fald tidligst kan være fuldt gennemført omkring 1970. Udvalgets flertal mener, at bortflytningen fra amtsuerne af de resterende opgaver vil byde på en del vanskeligheder, og at ikke alle ændringer vil medføre praktiske fordele. Især vil det være uheldigt at belaste centrale myndigheder som skattedepartementet og statens ligningsdirektorat med løsningen af opgaver af den art.

Udvalget har anmodet Amtsuernes Fællesudvalg om til brug ved udvalgets overvejelser at fremkomme med en udtalelse om, i hvilken udstrækning der som følge af grundstigningsskyldens afskaffelse er blevet ledig arbejdskraft på amtsuerne, og hvilken arbejdskraft, der vil kunne frigøres, såfremt andre opgaver falder væk.

Fællesudvalgets udtalelse foreligger i en skrivelse af 20. juli 1966 til udvalget. Skrivelsen er optrykt som bilag 5. Fællesudvalget gør udførligt rede for, i hvilket omfang de forskellige amtsueopgaver beslaglægger den forhåndenværende arbejdsstyrke. Man fremhæver i denne forbindelse, at 1/3 af det samlede amtsuepersonale eller ca. 166 personer må antages at være beskæftiget med varetagelsen af fællesfunktioner, medens resten af personalet eller 332 personer varetager enkeltopgaver. Sondringen mellem fællesfunktioner og enkeltopgaver har sin betydning, fordi en mindre ændring på et enkelt arbejdsområde ikke vil påvirke behovet for arbejdskraft til løsning af fællesfunktionerne. Gruppen på 332 har man opdelt på de forskellige enkeltopgaver.

Fællesudvalget forklarer nærmere, hvorfor den nedgang i amtstuernes arbejdskraftsbehov, som grundstignings skyldens bortfald har medført, ikke indtil sommeren 1966 har skabt nogen uudnyttet arbejdskraftsreserve på amtstuerne. Dels er personalet fra 1964 til 1966 mindsket med omkring 30 personer eller ca. 6 %, dels har den mere tidskrævende del af arbejdet med grundstigningsskylden i vidt omfang været udført som overarbejde. Desuden har arbejdet i forbindelse med den 13. almindelige vurdering kunnet gennemføres, uden at udgiften til overarbejde i finansåret 1965/66 har været større end i 1964/65. Endelig har væksten i andre opgaver været medvirkende til at opsuge ledig arbejdskraft.

Arbejdet med 13. almindelige vurdering er imidlertid nu i alt væsentligt tilendebragt. Under hensyn hertil mener fællesudvalget, at det på indeværende tidspunkt skulle være muligt at frigøre en mindre del af amtstuepersonalet til nye opgaver, alt forudsat at den nuværende personalebestand ikke formindskes. I så fald skønnes ca. 1. september 1966 at være omkring 20 tjenestemænd og overenskomstansatte til rådighed.

Hvis arbejdet med opkrævningen af vægtafgift af motorkøretøjer pr. 1. januar 1967 mindskes som planlagt, skønnes det, at der yderligere vil blive frigjort arbejdskraft svarende til ca. 10 personer. Såfremt det skulle være muligt at lade opkrævningen af amtstueskatterne overgå til kommunerne pr. 1. april 1967, skønner fællesudvalget, at der til den tid vil kunne frigøres arbejdskraft, svarende til omkring 50 personer, overvejende overenskomstansatte. Tænker man sig yderligere arbejdet med beregningen af personskatterne og med ejendomsregistreringen og -vurderingen overført til kommunerne, ville der efter fællesudvalgets skøn kunne frigøres arbejdskraft, svarende til omkring 120 personer. Med så voldsomme reduktioner i arbejdsopgaverne skønner man, at også det ved fællesfunktionerne beskæftigede personale, i alt ca. 166 ansatte, vil kunne reduceres med næsten halvdelen eller med omkring 75.

Som omtalt i det følgende har udvalget fundet det af særlig interesse at undersøge, i hvilket omfang og i hvilket tempo personale fra amtstuerne kan tænkes udlånt til tjenstgøring ved amtsligningsinspektoraterne med henblik på at gennemgå en praktisk og teoretisk uddannelse i skatteligningsarbejde. Efter sagens natur må det ganske overvejende være amtstuernes tjenestemænd og især de yngre årgange af disse, der vil være egnet til den påtænkte mere omfattende omskoling.

Fællesudvalget peger på, at der blandt amtstuernes 228 tjenestemænd findes 37, der er 60 år eller ældre, medens halvdelen eller 114 er 44 år eller ældre. De, som er egnet til at overgå til ligningsarbejde, skal især findes blandt den yngre halvdel af tjenestemændene.

Ved skønnet over, hvilken arbejdskraft der frigøres under forskellige forudsætninger om omfanget af nedgangen i det nuværende amtstuearbejde, har fællesudvalget opdelt den påregnede besparelse i tjenestemænd og overenskomstlønnede.

Fællesudvalget gør imidlertid opmærksom på, at det vil være muligt at foretage en forskydning i forholdet mellem etatsuddannede og andet personale, hvorved der vil kunne frigøres et større antal etatsuddannede tjenestemænd end angivet i de skønnede tal. En sådan forskydning i arbejdskraftsanvendelsen kan vise sig hensigtsmæssig til fremme af omskoling. Udvalget mener, at fællesudvalgets skøn over personalefordelingen på de enkelte arbejdsområ-

der må antages stort set at dække de faktiske forhold, selv om vægtfordelingen, hvad angår nogle af de mindre betydningsfulde amtsstueopgaver, kan diskuteres. Den usikkerhed, der foreligger her, må også komme til udtryk i skønnet over, hvad arbejdskraft der kan frigøres ved opgavernes bortfald.

2. Amtstuernes anvendelse til at styrke tilsynet med skatteligningen.

Som omtalt i afsnit II og III varetages statens tilsyn med skatteligningen af statens ligningsdirektorat og amtsligningsinspektoraterne. I det følgende skal anføres nogle talmæssige oplysninger, der skal tjene til at belyse omfanget af de tilsyns- og revisionsopgaver, der påhviler ligningsdirektoratet og amtsligningsinspektoraterne.

For skatteåret 1965/66 blev der foretaget godt 2,3 mill. indkomstansættelser til staten af personer. Københavns og Frederiksberg kommuner hører ikke under nogen amtsskattekreds. Tilsynet med skatteligningen i disse kommuner udøves derfor direkte af statens ligningsdirektorat. I de to hovedstadskommuner udgjorde antallet af indkomstansættelser til staten af personer i skatteåret 1965/66 ca. 456.000 eller ca. 20 % af samtlige ansættelser. Resten af indkomstansættelserne, eller knap 1,9 mill. ansættelser, blev foretaget i det øvrige land, hvor amtsligningsinspektoraterne medvirker ved tilsynet med skatteligningen. Foruden indkomstansættelserne for personer foretages der indkomstansættelser af aktieselskaber og foreninger.

I skatteåret 1964/65 var der i alt godt 22.000 skattepligtige selskaber og foreninger, hvoraf knap 16.000 blev pålignet skat. Af de skatteydende selskaber m.v. var godt 5.300 hjemmehørende i Københavns og Frederiksberg kommuner.

Der er for tiden 23 amtsskattekredse. Københavns amt er delt i en østre og en vestre amtsskattekreds. Antallet af amtsligningsinspektører er 22. Haderslev og Tønder amtsskattekredse har fælles amtsligningsinspektør. På grundlag af det samlede antal indkomstansættelser for personer i hele landet udenfor København og Frederiksberg i skatteåret 1965/66 på i alt knap 1,9 mill. når man herefter til, at hver amtsligningsinspektør har tilsynet med i gennemsnit omkr. 85.000 ansættelser, hvortil kommer ansættelserne af aktieselskaber og foreninger. Kun 2 amtsligningsinspektorater ligger under 50.000 indkomstansættelser for personer, 15 inspektorater ligger mellem 50- og 100.000 ansættelser, medens 5 inspektorater har mere end 100.000 ansættelser. Hertil må føjes, at amtsligningsinspektoraterne, som foran nævnt, i et vist omfang skal bistå skatterådene i vanskeligere sager, og det betyder, at hvert inspektorat skal yde sådan bistand til 3-6 skatteråd.

Statens ligningsdirektorats I. afdeling er opdelt i 7 kontorer, hvori foruden kontorcheferne er beskæftiget i alt godt 150 heldagsmedarbejdere og ca. 15 halvdagsmedarbejdere. Af det heldagsbeskæftigede personale udgør akademikere og revisorer godt 80.

På grund af et stigende antal forespørgsler i forbindelse med et større behov for vejledende virksomhed over for de lokale skattemyndigheder har man for få år siden set sig nødsaget til at indskrænke antallet af revisionskontorer fra 4 til 3.

Man har herefter 3 kontorer beskæftiget med besvarelsen af forespørgsler, behandling af andragender, vejledende virksomhed og ligningsdirekto-

rådets opgaver i forbindelse med landsskatteretssager og 3 revisionskontorer, hvoraf det ene tillige varetager retssagsopgaver, og endelig 1 kontor beskæftiget med selskabsbeskatningen og aktionærbeskatningen.

I øvrigt består ledelsen i ligningsdirektoratets I. afdeling af ligningsdirektøren og 2 ligningschefer.

Amtsligningsinspektoraternes personaleforhold lader sig belyse ved hjælp af oplysningerne fra en personaletælling pr. 1. november 1965 (bilag 6). Bortset fra, at Københavns amt siden er opdelt i 2 inspektorater, er der ikke efter tællingen sket væsentlige ændringer i personaleforholdene. På tællingstidspunktet var der til amtsligningsinspektoraterne knyttet et samlet personale på 157 personer. Heraf udgjorde amtsligningsinspektørerne, tjenestemænd i 19./24. lønningsklasse samt ansatte i henhold til statens overenskomster med Danmarks Juristforbund og Danske Økonomers Forening i alt 65 personer eller godt 40 % af det samlede personale. Resten af personalet består ganske overvejende af overenskomstansatte kontorfunktionærer. Amtsligningsinspektoraterne har et personale på gennemsnitlig 7-8 personer. I sammenligning med amtstuerne er det især karakteristisk for inspektoraterne, at man ikke har nogen personalegrupper svarende til amtstuernes tjenestemænd med etatsuddannelse. Inspektoraterne er normeringsmæssigt henført til statens ligningsdirektorat, og der er ikke faste regler for, hvilket personale inspektoraterne skal være udrustet med.

I afsnit V, 1, er udvalget kommet til det resultat, at der på indeværende tidspunkt som følge af allerede indtrufne ændringer i amtstuernes arbejdsopgaver er ved at blive frigjort arbejdskraft på amtstuerne.

Det er udvalgets opfattelse, at de ved amtstuernes ansatte tjenestemænd har en så alsidig uddannelse, at de i almindelighed har gode forudsætninger for at løse arbejdsopgaver på indkomstbeskatnings område. Det vil bero på opgavernes art, i hvilket omfang en supplerende uddannelse er nødvendig. Der er næppe tvivl om, at personalet på amtstuerne efter en ret kortvarig instruktion vil kunne anvendes til en væsentlig del af amtsligningsinspektoraternes nuværende arbejde uden for ligningsarbejdet i snævrere forstand. Skal amtstuepersonale inddrages i arbejdet på det egentlige ligningsområde, kan der næppe blive tale om andre end de etatsuddannede tjenestemænd og medhjælpere, der i så fald må gennemgå en mere omfattende omskoling.

Der er flere veje at gå, når man vil anvende den arbejdskraft, der kan forventes frigjort på amtstuerne, til fordel for en styrkelse af amtsligningsinspektoraternes indsats på skatteligningsområdet. Enten kan man flytte opgaver uden for det egentlige ligningsområde fra amtsligningsinspektoraterne til amtstuerne og derved aflaste de førstnævnte, eller man kan tilføre amtsligningsinspektoraterne den arbejdskraft, der frigøres på amtstuerne. Disse fremgangsmåder kan naturligvis tænkes kombineret på forskellig måde. Endelig kunne man tænke sig, at amtstuerne og amtsligningsinspektoraterne gik op i en nydannet lokal, statslig enhedsadministration til varetagelse af lignings- og oppebørselsopgaver m.v.

Det mest betydningsfulde område, der i givet fald kunne tænkes overflyttet fra amtsligningsinspektoraterne til amtstuerne, er sager om indrømmelse af skattelempe i medfør af statsskattelovens § 37, men også andre mindre betydningsfulde sagsområder som f.eks. frigivelsen af investeringsfondshenlæggelser kunne komme i betragtning. En overflytning af sager af den nævnte ka-

rakt er vil under hensyn til, at amtsuernes kompetenceområde ikke er skarpt afgrænset, efter udvalgets opfattelse ikke medføre en forandring i amtsuernes forhold, som de på amtsuernerne ansatte tjenestemænd ikke er pligtige at finde sig i. Det taler til gunst for at benytte denne fremgangsmåde.

På den anden side må det erkendes, at overflytningen af sager om skattelempelse og andre sager af lignende karakter næppe vil medføre nogen særlig stor aflastning af det mere kvalificerede personale i amtsligningsinspektorerne, hvis indsats der især er behov for i ligningsarbejdet. Man har i den forbindelse fra amtsligningsinspektørernes side peget på, at der mange steder er etableret et nært samarbejde med kommunerne om ekspeditionen af skattelempersagerne, og at en overflytning af sagerne til amtsuernerne kan bringe forstyrrelse heri og besværliggøre sagsekspektionen. Det er dog vanskeligheder, der efter udvalgets mening må kunne overvindes, især hvis man - som skattedepartementet har haft under overvejelse - samtidig med sagernes overflytning overlader til kommunerne at indrømme lempelse af statsskatten i sager, hvor denne udgør en mindre del af det samlede skattetilsvær.

I den aktuelle situation er det imidlertid kun i beskedent omfang, at der kan frigøres arbejdskraft på amtsuernerne. Under disse omstændigheder mener udvalget, at der ikke er tilstrækkelig anledning til at søge amtsuernerne tilført nye arbejdsopgaver ved overflytning af sager fra amtsligningsinspektorerne. Den begrænsede arbejdskraft, man foreløbig kan råde over, vil være bedre anvendt, ved at den udlånes til tjenstgøring og omskoling i amtsligningsinspektorerne.

Efter udvalgets opfattelse må der, hvis der skal ske en virkelig effektivisering af lignings- og revisionsvirksomheden, stilles yderligere kvalificeret personale til rådighed for ligningsarbejdet. Med henblik herpå vil udvalget anse det for mest hensigtsmæssigt, at der oprettes fællesinstitutioner, der omfatter både amtsuernes og amtsligningsinspektorerne arbejdsområder. Udvalget vil i den forbindelse pege på, at det vil byde på praktiske fordele, at der straks etableres personalefællesskab, selvom amtsuer og amtsligningsinspektorer i en overgangsperiode opretholdes som adskilte institutioner. For at få amtsligningsinspektorerne tilført arbejdskraft så hurtigt som muligt, bør der dog straks ske udlån af amtsuetjenestemænd, der erklærer sig villige dertil, og som skønnes egnede til at gennemgå den praktiske og teoretiske uddannelse, der skal gøre dem særlig anvendelige til at bestride tilsyns- og revisionsopgaver i forbindelse med skatteligningen.

På indeværende tidspunkt ved man, at amtsuernes opgaver på enkelte vigtige områder er blevet mindre arbejdskrævende, og at nogle mindre betydningsfulde opgaver vil falde bort i nær fremtid, men man kan ikke have fuldt overblik over, hvordan udviklingen vil forme sig på længere sigt. Selv om tekniske forhold i forening med kommunalpolitiske hensyn gør det overvejende sandsynligt, at amtsuernes funktioner på et så betydningsfuldt område som oppebørsleri af ejendomsskatter vil ophøre, må man anse det for usandsynligt, at amtsuernerne frigøres for opgaven de første par år. Blandt de tilbageværende opgaver er der desuden flere, som det vil volde et ikke ringe besvær at få administreret på anden måde. Endelig kan man vel heller ikke se bort fra, at der i tidens løb kan blive tale om ny lovgivning som f. eks. indførelsen af kildeskat, der kan gøre det ønskeligt at råde over et lokalt statsligt forvaltningsorgan, der egner sig til løsning af opgaver, svarende til amtsuernes. Disse sidste betragtninger tiltrædes ikke af sekretariatschef Buchardt jfr. ovf. side. 21.

Til overvejelserne af at indføre personalefællesskab for amtsstuer og amtsligningsinspektorater og sammenlægge disse knytter sig det vigtige spørgsmål, hvilken frihed man har overfor de nuværende tjenestemænd til at gennemføre nyordninger af den art.

Der kan herom bl. a. henvises til et af professor, dr. jur. Bent Christensen som bilag 2 til 2. betænkning fra administrationsudvalget af 1960 afgivet responsum angående reglerne om statstjenestemænds forflyttelse.

Grundlovens § 27, stk. 3, indeholder følgende bestemmelse:

"Uden deres samtykke kan de af kongen udnævnte tjenestemænd kun forflyttes, når de ikke derved lider tab i de med tjenestemandsstillingen forbundne indtægter, og der gives dem valget mellem sådan forflyttelse og afsked med pension efter de almindelige regler."

Det må iflg. Bent Christensen antages, at ikke-kgf. udnævnte tjenestemænd nyder samme beskyttelse.

Lønnslovens § 4 indeholder følgende bestemmelse:

"Enhver tjenestemand er pligtig at underkaste sig de forandringer i hans tjenesteforretningers omfang og beskaffenhed, som måtte blive bestemt, uden at det er fornødent, at noget dertil sigtende forbehold er optaget i hans ansættelsesbrev."

Iflg. Bent Christensen er det givet, at denne bestemmelse må forstås således, at den pålægger alle tjenestemænd uanset deres ansættelsestidspunkt og uanset stillingens art en pligt til af hensyn til tjenestens effektivitet at finde sig i vidtgående ændringer i stillingens omfang og beskaffenhed, men at denne pligt kun gælder inden for den af grundlovens § 27, stk. 3, fastsatte grænse.

Forflyttelsesreglerne beskytter ikke alene tjenestemændene mod uberettiget forflyttelse i stedlig henseende, men også mod forflyttelse i saglig henseende. Udvalget vil mene, at der er en så væsentlig forskel mellem amtsstuerne og amtsligningsinspektoraternes saglige område, at en tjenestemand ved amtsstuerne vil kunne påberåbe sig, at der foreligger en forflyttelse, som han ikke er pligtig at finde sig i, dersom han sættes til tjeneste i et amtsligningsinspektorat, uanset om inspektoratet er beliggende i den by, hvor han hidtil har forrettet amtsstuetjeneste, eller i en anden by med en amtstue, hvortil han i givet fald må finde sig i at blive forflyttet. Ud fra samme synspunkter kommer man formentlig til, at en amtsforvalter eller en amtsligningsinspektør ikke er pligtig at finde sig i, at hans embedsforretninger udvides, ved at den amtstue eller det amtsligningsinspektorat, som den pågældende er chef for, omdannes til en fællesinstitution, som den foran beskrevne, der varetager både amtstue- og amtsligningsinspektoratsforretninger. Tænker man sig imidlertid, at f. eks. amtstueforretningerne er svundet så stærkt ind, at overtagelsen af disse vil være en relativ beskeden udvidelse af en amtsligningsinspektørs forretninger, må man dog formode, at en amtsligningsinspektør må finde sig i en sådan forandring af sit embede.

For så vidt angår nyantaget personale må der derimod ved optagelse af dertil sigtende forbehold i ansættelsesvilkårene kunne drages omsorg for, at de pågældende får pligt til at tjenstgøre såvel på amtsstuerne som i amtsligningsinspektoraterne, eventuelt såvel i lignings- som i oppebørselssektoren i en nydannet fællesinstitution, jfr. Bent Christensens bemærkninger på side 121 i den nævnte betænkning. Også ved udnævnelse i højere stilling må der kunne blive tale om lignende forbehold.

Udvalget har med den korte tid, der har været til rådighed, ikke ment at kunne tage endelig stilling til, hvorledes uddannelsen af de amtstuetjenestemænd, der påregnes overført til skatteligningsarbejde, skal tilrettelægges i enkeltheder, herunder om man i skattedepartementet selv skal etablere den fornødne undervisning, eventuelt gennem en udbygning af det eksisterende amtstuekursus, eller om man skal søge samarbejde med forvaltningshøjskolen med henblik på deltagelse i dennes skattekurser. Der har dog været enighed om, at de pågældende tjenestemænd efter omkring 2 års praktisk arbejde i ligningssektoren må have en uddannelse i skattelovgivning og revisionskundskab, der er fuldt på højde med den, der gives på forvaltningshøjskolens kurser, der strækker sig over 2 år. Under den indledende 2-årige praktiske uddannelse vil de pågældende kunne erhverve den statsautoriserede prøve i bogholderi, der er en forudsætning for at kunne deltage i disse kurser. Udvalget har bragt i erfaring, at finansministeren har truffet aftale med de kommunale organisationer - Den danske Købstadsforening, De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark og "Bymæssige Kommuner" - om nedsættelsen af et udvalg, der skal overveje, hvordan statens og kommunernes uddannelse af personale til ligningsarbejde kan tilrettelægges efter ensartede retningslinier. Man forventer herefter den nærmere udformning af den teoretiske del af amtstuetjenestemændenes omskolingsprogram taget op til overvejelse af det påtænkte udvalg.

Efter udvalgets opfattelse er det af stor betydning, at udlånet til amtsligningsinspektoraterne af personale på amtstuerne, der er egnet til omskoling, påbegyndes snarest muligt.

Som påvist ovenfor kan der ikke i den nærmeste fremtid forventes frigjort tjenestemænd på amtstuerne i større omfang, end at de vil kunne placeres i amtsligningsinspektoraterne. Det er snarere aktuelt, at man i et vist omfang må søge tjenestemænd erstattet med overenskomstansatte i amtstuearbejdet for at få så mange tjenestemænd frigjort, at anbringelsesmulighederne i amtsligningsinspektoraterne straks kan udnyttes fuldtud. Udvalget anbefaler, at man, om nødvendigt, gør brug af denne udvej til at frigøre tjenestemænd.

Med den korte tid, udvalget har haft til sin rådighed, har det ikke været muligt i enkeltheder at gennemdrøfte og udforme planer for amtstuernes og amtsligningsinspektoraternes fremtid. Udvalget ønsker imidlertid at fremhæve, at det udlån af tjenestemænd fra amtstuer til amtsligningsinspektorater, man anbefaler påbegyndt snarest, bør være et skridt på vejen til oprettelsen af en fællesinstitution og dermed til en varig personalemæssig udbygning af skatteligningsområdet i pagt med de bestræbelser for at effektivisere skatteligningen, som finansministeren har opfordret til.

Der må drages omsorg for, at der ved nyansættelser og ved besættelsen af advancementsstillinger tages fornødent forbehold, og at uddannelsen af nyt personale lægges til rette med henblik på, at de pågældende skal kunne anvendes både til oppebørsels- og ligningsarbejde.

Bortset fra de nuværende indehavere af amtsforvalter- og amtsligningsinspektørembederne behøver en sammenlægning af amtstuer og amtsligningsinspektorater næppe at rejse problemer i forhold til institutionernes tjenestemænd, hvis man ikke pålægger dem andre arbejdsopgaver end dem, de ville være pligtige at udføre henholdsvis på en amtstue eller i et amtsligningsinspektorat. Hvad angår opgaver vedrørende administrationen af beskatningen af indkomst og formue, kan man antagelig fastslå, at der for øjeblikket består en ret fri

adgang til at vælge mellem at placere dem på amtsstuerne eller i amtsligningsinspektoraterne. Ved en sammenlægning af disse institutioner, således at begge forvaltningsområder findes samlet på et sted, vil de praktiske muligheder for at foretage omlægning af sager fra det ene område til det andet utvivlsomt blive væsentligt forøget, jfr. også Bent Christensens responsum, side 113-114.

Som foran berørt er stillingen for de nuværende amtsforvaltere og amtsligningsinspektører ved en sammenlægning af amtsstuer og amtsligningsinspektorater en væsentlig anden, end den er for det øvrige tjenestemandspersonale. De nuværende chefer kan formentlig ikke være pligtige til at overtage stillingen som chef for den institution, der fremkommer ved sammenlægningen, eller til at finde sig i at blive underordnet chefen for den nye institution.

Hensynet til de nuværende chefer vil efter udvalgets opfattelse ikke være til hinder for, at man ret hurtigt vil kunne oprette de foreslåede nye fællesinstitutioner. Af de 29 amtsforvalterembeder er på indeværende tidspunkt 19 besat med tjenestemænd, der er fyldt 60 år eller mere, medens et embede er ledigt og besat ved konstitution. Af de 22 amtsligningsinspektørembeder, er et ledigt og knap halvdelen besat med tjenestemænd, der er fyldt 60 år eller mere.

Indledningsvis er der meddelt oplysninger om det meget store antal indkomst- og formueansættelser, som det påhviler de enkelte amtsligningsinspektorater at føre tilsyn med og i et vist omfang at revidere, hvortil kommer de yderligere arbejdsopgaver, der påhviler inspektoraterne. Efter udvalgets opfattelse er de områder, der er underlagt de enkelte amtsligningsinspektorater, i en række tilfælde for store til, at man kan påregne, at inspektoratets indsats til styrkelse af effektiviteten i skatteligningen kan blive tilstrækkelig virkningsfuld, selv forudsat at de enkelte inspektorater udrustes med væsentlig mere kvalificeret personale end nu. Udvalget anbefaler derfor, at der også sker en styrkelse af tilsynet med skatteligningen, ved at der oprettes et væsentlig større antal fælles institutioner end det nuværende antal amtsligningsinspektorater.

VI. SAMMENFATNING

Medens amtsstuerne indtil nu har været fuldt beskæftiget med udførelsen af de amtsstuerne pålagte opgaver, må det antages, at der efter tilendebringelsen af arbejdet i forbindelse med 13. almindelige vurdering og efter afviklingen og forenklingen af nogle af de hidtidige arbejdsopgaver vil blive tale om en vis frigørelse af arbejdskraft på amtsstuerne. Andre ændringer i arbejdsopgaverne vil kunne medføre yderligere arbejdskraftsfrigørelse.

Der har i udvalget været enighed om, at personalet ved amtsstuerne i almindelighed vil være velegnet til at løse en række af arbejdsopgaverne i amtsligningsinspektoraterne uden for det egentlige tilsyn med skatteligningen. Der har endvidere været enighed om, at det assistentuddannede personale ved amtsstuerne, og især den yngre del heraf, må have gode forudsætninger for gennem omskoling og praktisk arbejde at kunne inddrages i arbejdet med statens tilsyn med skatteligningen og revisionen af indkomst- og formueansættelserne.

Under hensyn til, at den arbejdskraftsfrigørelse, der på kortere sigt må forventes, vil være af forholdsvis beskedent omfang, mener udvalget, at det ikke er aktuelt at overføre arbejdsopgaver fra amtsligningsinspektoraterne til amtsstuerne. Den arbejdskraft, der kan frigøres, vil efter udvalgets opfattelse være bedre anvendt, hvis den udlånes til at udføre egentligt ligningsarbejde ved amtsligningsinspektoraterne.

Det er imidlertid udvalgets opfattelse, at amtsligningsinspektoraterne og amtsstuerne ikke bør opretholdes som selvstændige institutioner, men bør sluttes sammen til en enkelt lokal statslig institution, der kan varetage lignings- og oppebørselsopgaver samt andre dermed beslægtede opgaver. Det vil medføre større personalemæssig mobilitet og i det hele være mere hensigtsmæssigt.

Udvalget er af den mening, at der snarest bør etableres personale fællesskab mellem amtsstuer og amtsligningsinspektorater, hvadenten man følger udvalgets forslag, hvorefter amtsstuer og amtsligningsinspektorater etableres som fællesinstitutioner, eller man vælger at bevare institutionerne adskilt.

Medens der ikke efter udvalgets opfattelse ijenestemandets retligt vil være nogle: til hinder for at overføre visse opgaver fra amtsligningsinspektoraterne til amtsstuerne, må det antages, at det nuværende tjenestemandspersonale ved amtsstuerne ikke er pligtig at finde sig i en flytning til amtsligningsinspektoraterne. Derimod må der ved fremtidig ansættelse af personale og ved forfremmelser kunne tages sådanne forbehold, at de pågældende forpligtes til at forrette tjeneste i både lignings- og oppebørselssektoren.

Udvalget finder det af betydning, at man tager fornødent hensyn til det nuværende personale i forbindelse med de forandringer, der må finde sted. En rolig udvikling vil også kunne sikre, at staten ikke mister en velkvalificeret arbejdskraft, som med fordel - direkte og indirekte - vil kunne anvendes til at styrke statens tilsyn med skatteligningen.

ADMINISTRATIONSRÅDET
Sekretariatet

Den 17. maj 1966.

Til finansministeren

Ved skrivelse af 2. marts 1966 (Skd. I journ. nr. 186/66) er der ifølge finansministerens resolution nedsat et udvalg, som skal undersøge, i hvilket omfang der frigøres arbejdskraft ved amtstuerne i forbindelse med ændringer i amtstuernes arbejdsopgaver, samt hvordan ligningsdirektoratets og amtsligningsinspektoraternes tilsyn med skatteligningen kan styrkes ved, at amtstuerne eller deres personale i videre omfang end hidtil inddrages i arbejdet på indkomstbeskatningens område.

Dette udvalgs nedsættelse er efter det oplyste foranlediget af en af administrationsrådets sekretariat udarbejdet rapport af november 1965 vedrørende den oppebørselsvirksomhed, hvorved amtstuerne medvirker. Denne rapport er for tiden til overvejelse i administrationsrådet, som på grund af ovennævnte udvalgs nedsættelse må finde det ønskeligt allerede nu at orientere finansministeren om rådets hovedsynspunkter vedrørende amtstuerne.

Som nærmere motiveret i det følgende mener rådet, at tiden nu er inde til at nedlægge amtstuerne, hvis medvirken ved oppebørselsvirksomheden enten er overflødig eller på hensigtsmæssig måde kan erstattes af medvirken fra kommunale og andre statslige oppebørselsmyndigheder. Administrationsrådets sekretariat har i sine bemærkninger til beskrivelsen vedrørende den oppebørselsvirksomhed, hvorved amtstuerne medvirker, peget på forskellige muligheder for en betydelig forenkling, bl. a. ved en bedre udnyttelse af EDB-teknikken. Rådet kan tiltræde, at der ved samarbejde mellem statslige og kommunale myndigheder tilvejebringes en mere rationel tilrettelæggelse af oppebørselsvirksomheden efter de af sekretariatet skitserede retningslinier. Da det imidlertid kan forudses, at den nævnte forenkling yderligere vil aflaste den lokale oppebørselsadministration - såvel den statslige som den kommunale - finder rådet det vigtigt, at der allerede nu tages principiel stilling til hovedretningslinierne for oppebørselsvirksomhedens fremtidige tilrettelæggelse, herunder til spørgsmålet om amtstuernes nedlæggelse. Vedrørende sidstnævnte spørgsmål har rådet gjort sig følgende overvejelser:

1. Ejendomsskatterne.

Ejendomsskatterne i sognekommunerne bør som i købstadskommunerne opkræves af én lokal myndighed ved udsendelse af en for statslige, amtskommunale og sognekommunale skatter fælles skattebillet. Finansministeriets udvalg af 3. august 1963 vedrørende forenkling af ejendomsbeskatningen peger i sin betænkning nr. 399 af 1965 på den forenkling, der ville kunne opnås ved at henlægge opkrævnings af alle ejendomsskatter til sognekommunerne. Udvalget fremhæver samtidig betænkeligheder ved visse sognekommuners administrationskapacitet under den nuværende kommune struktur og er tvivlende med

hensyn til det rimelige i at pålægge sognekommunerne at opkræve forskellige afgifter sammen med ejendomsskatterne. Disse afgifter består i tiendeydelse, rangskat, arvefæsteafgift, jordebogsafgift m. v.

I betragtning af, at sognekommunerne i forvejen betros at opkræve personskatterne til staten, ser administrationsrådet ingen betænkeligheder ved også at lade samtlige ejendomsskatter, der pålægges skatteydere i sognekommuner, opkræve ved kommunal foranstaltning. Eksistensen af de nævnte småafgifter - som i øvrigt burde ophæves - kan ikke motivere fortsat opkrævning hos amtstuerne, og sognekommunerne vil som amtstuerne kunne basere sin opkrævning på de af vurderingsadministrationen tilvejebragte ansættelser m. v. samt på hulkort- og EDB-centralernes medvirken ved udskrivning af opkrævningsmateriale. De under afsnit 2 nævnte revisionsmyndigheder vil i fornødent omfang kunne bistå mindre kommuner med tilvejebringelse af grundlag for afregning af indgåede amtskommunale og statslige ejendomsskatter.

Amtstuernes nuværende virksomhed som sekretariat for vurderingsformændene består dels af hulleopgaver, dels af attestudstedelse m.v. Hulningen af ændrede ansættelser vedrørende ejendomsbeskatningen foregår i bykommuner ved kommunal foranstaltning og vil også for landkommuners vedkommende kunne etableres uden amtstuernes medvirken, idet de kommunale hulkortcentraler eller kommunerne vil kunne etablere et passende antal lokale hullestuer - respektive udbygge allerede bestående. Skødepåtegninger og udstedelse af skatteattester m.v. vil kunne udføres af sognekommunerne, hvorved bemærkes, at vurderingsattester fortsat - eventuelt i udvidet omfang - kan udstedes af vurderingsmyndighederne.

Den maskinelle fremstilling af vurderingsfortegnelser og skatteopkrævningsmateriale vil indtil videre kunne udføres af de kommunale hulkortcentraler og Datacentralen med stort set den nuværende arbejdsfordeling, idet dog en koordinering af de pågældende databehandlingsoplæg vedrørende samme ejendom bør gennemføres. Der henvises i øvrigt til nedenstående bemærkninger om nedsættelse af en arbejdsgruppe til på længere sigt at foretage en samordning af EDB-teknikkens anvendelse i den samlede oppebørselsvirksomhed vedrørende direkte skatter og afgifter.

2. Personskatterne.

Kommunerne beregner og opkræver de statslige personskatter og indbetaler dem til statskassen via amtstuerne, som lokalt kontrollerer denne afregning ved føring af et summarisk "For-journalregnskab", som løbende viser den enkelte kommunes tilsvær (under hensyn til tilgang og afgang i skattebeløb) specificeret på skatteart og kvartal. Afregningsmateriale kontrolleres centralt af revisionsdepartementet. Amtstuerne udfylder i vidt omfang de til afregningen benyttede kvartalsopgørelsesblanketter for de mindre sognekommuner.

Administrationsrådets sekretariat har i sine bemærkninger vedrørende amtstueundersøgelsen påpeget, at den nuværende kvartalsafregning med tilhørende føring af manuelt for-journalregnskab helt kan bortfalde ved gennemførelse af en mere konsekvent anvendelse af EDB-teknikken og gennemførelse af maskinelle procedurer i tilsvær- og restanceregnskabet. Administrationsrådet kan anbefale, at der gennemføres en forenkling af opkrævnings- og afregningsarbejdet efter de nævnte retningslinier, men foreslår, at amtstuernes medvirken ved afregning af de kommunalt opkrævede personskatter bringes til ophør

uden at afvente ovennævnte EDB-omlægning. De af kommunerne udfærdigede kvartalsafregninger kan lige så godt indsendes til skattedepartementet direkte som via amtsstuerne. Den for mindre sognekommuner fornødne bistand til opgørelse af tilsvær, udfærdigelse af afregningsbilag m. v. vil naturligt kunne ydes af amtsrevisionen på samme måde, som denne bistår sognekommunerne med hensyn til de sociale regnskaber, vejregnskaber m. v. Vejledning for sognekommunerne vedrørende statsskatteafregning vil endvidere kunne ydes af de kommunale hulkortcentraler og Kommunernes Revisionsafdelings lokale kontorer eller anden fagkyndig revision.

Hvad angår amtsstuerne omberegning af skatter ifølge kendelser fra skatterådet m. fl. vil det være naturligt at lade skatterådene sende disse ordrer til kommunen og vedkommende hulkortcentral, som så kan foretage den omberegning, der hidtil har været udført af amtsstuen. Den pågældende hulkortcentral skal i så fald sende omberegning til kommunen og til revisionsdepartementet samt til den lokale, fagkyndige revision.

Det bemærkes i denne forbindelse, at der allerede ved udskrivningsloven af 28. marts 1956 skabtes hjemmel til at overføre det skatterådene påhvillende arbejde med beregning af statsskatter og udfærdigelse af skattelister m. v. til de kommunale hulkortcentraler.

3. Selskabsskatter.

Beregningen og opkrævningen af selskabsskatter er af sekretariatet foreslået centraliseret og omlagt til maskinelle procedurer, eventuelt ved ligningsdirektoratets foranstaltning. Administrationsrådet kan tiltræde dette forslag, som er egnet til gennemførelse umiddelbart, hvorved bemærkes, at det kun drejer sig om ca. 10.000 selskaber, for hvilke ligning foretages af skatterådene. Ligningsdirektoratet kontrollerer allerede under den nuværende ordning selskabernes optagelse på grundlister og vil ved hjælp af Datacentralen eller statens hulkortcentral kunne få udskrevet opkrævningsmateriale m. v.

4. Diverse afgifter og ydelser m. v.

Vægtafgift af motorkøretøjer og statslånsydelse er allerede af de pågældende centralmyndigheder planlagt opkrævet ved central foranstaltning under anvendelse af EDB-teknik og uden amtsstuerne medvirken.

Til amtsstuerne indgår endvidere en række afgiftsarter, der opkræves på grundlag af den afgiftspligtiges egen anmeldelse. Det drejer sig om biografteatrenes billet- og bevillingsafgift, afgifter af gevinster ved offentlig bortlodning, afgift af totalisatorspil samt gaveafgift. Bortset fra gaveafgiften indbetales de nævnte afgifter samtidig med anmeldelsen. Disse indbetalinger kunne lige så godt ske til vedkommende centralmyndigheds postgirokonto eller til en intradebank med samtidig indsendelse af anmeldelse, f.eks. til ligningsdirektoratet og - for biografafgifternes vedkommende - til kulturministeriet. Gaveafgiftsanmeldelser foreslås ligeledes indsendt til central behandling - f.eks. i ligningsdirektoratet, som herefter kunne udsende opkrævning til de afgiftspligtige. Det bemærkes i denne forbindelse, at der under den nuværende ordning i en del tilfælde finder afregning af gaveafgifter sted mellem amtsstuer indbyrdes.

Opkrævning af brandkontingenterne kan sognekommunerne overtage på samme måde, som købstæderne har gjort (opkrævning i forbindelse med ejendoms-skatter).

Amtstuernes opgaver med forhandling og salg af stempelmærker vil ligeledes uden vanskelighed kunne henlægges til andre myndigheder, f. eks. postvæsenet, som i forvejen er indrettet på opbevaring og forhandling af andre værdimærker: frimærker og feriemærker. Til overtagelse af de nævnte opgaver kunne toldvæsenet også komme i betragtning. Spørgsmålet om valg af myndighed må naturligvis nærmere drøftes; men det turde være indlysende, at amtstuernes medvirken på dette område klart kan undværes, hvorved bemærkes, at myndigheden til at træffe resolutioner i stempelspørgsmål alene tilkommer amterne og skattedepartementet.

5. Kassevirksomhed.

Ud over kassevirksomhed foranlediget af de til amtstuerne henlagte oppebørsler foretages der i vidt omfang indbetalinger til og udbetalinger fra amtstuerne for andre statsmyndigheders regning efter særlige indtægts- og udgiftsordrer fra de pågældende myndigheder. Administrationsrådet kan tiltræde sekretariatets indstilling om, at forvaltningsorganer (herunder amtsfondene), der selv har kasse- og bogholderivirksomhed, modtager indbetalinger og foretager udbetalinger direkte uden amtstuernes medvirken. Det må i denne forbindelse fremhæves, at den nuværende ordning ganske unødigt afstedkommer mellemregningsposter med (indtil) 29 amtstuer.

6. EDB-planlægning af den fremtidige skatteoppebørsel.

Muligheden for en dybtgående forenkling af oppebørselsvirksomheden vedrørende ejendoms- og personskatter m.v., herunder af lignings- og vurderingsadministrationen, hænger - hvis der bortses fra eventuel forenkling af de lovmæssige bestemmelser - nøje sammen med bestræbelserne for en konsekvent udnyttelse af EDB- og hulkortteknikken. Administrationsrådet er med sekretariatet enig i, at denne opgave bør løses ved et samarbejde mellem statslige og kommunale myndigheder, og at der snarest under rådets underudvalg vedrørende amtstuerne bør etableres en arbejdsgruppe til behandling af sekretariatets oplæg vedrørende disse spørgsmål. I det nævnte underudvalg er der efter foreløbige drøftelser med kommunale sagkyndige enighed om, at der ved en konsekvent udnyttelse af de foreliggende maskinelle muligheder og koordinering af den for staten og kommunerne fælles oppebørselsadministration m.v. vil kunne opnås betydelige fordele for borgerne og store besparelser i den offentlige administration ud over de besparelser, som allerede kan opnås ved amtstuernes nedlæggelse.

7. Skattedepartementets udvalg vedrørende amtstuerne.

Pa baggrund af foranstående skal administrationsrådet foreslå, at ovennævnte udvalg gøres bekendt med nærværende udtalelser og anmodes om at fremsende sit udkast til betænkning til behandling i administrationsrådet med henblik på koordinering af overvejelserne vedrørende den fremtidige tilrettelæggelse af de opgaver, der nu påhviler amtstuerne.

Viggo Kampmann

November 19 65.

Beskrivelse vedrørende
undersøgelsen af den oppebørselsvirksomhed,
hvorved amtstuerne medvirker

Administrationsrådet
Sekretariatet

(Beskrivelsens bilag er udeladt)

INDHOLDSFORTEGNELSE

	Side
1. Generelt om amtstuernes oppebørselsvirksomhed	39
1. 1 Kort historisk oversigt	39
1.2 Oversigt over amtstuernes nuværende oppebørselsvirksomhed	40
2. Ejendomsskatterne	40
2. 1 Registrering af skatteydere (skatteobjekter).	41
2. 2 Ansættelse af beskatningsgrundlag (vurdering).	41
2. 3 Udregning af skattebeløb pr. skatteyder og indtægtsart	42
2. 4 Udskrivning og udsendelse af opkrævningsmateriale.	42
2. 5 Bogføring af tilsvær pr. skatteyder og indtægtsart	42
2. 6 Betaling og restancekontrol	43
2. 7 Regnskabsmæssige og statistiske indberetninger.	43
2. 8 Refusioner.	44
2. 9 Løbende opgaver vedrørende skatteregistrenes vedligeholdelse, udstedelse af attester m. v.	44
3. Personskatter.	46
3. 1 Registrering af skatteydere.	46
3. 2 Ansættelse af beskatningsgrundlag (ligning).	47
3. 3 Udregning af skattebeløb pr. skatteyder og indtægtsart	47
3. 4 Udskrivning og udsendelse af opkrævningsmateriale.	47
3. 5 Bogføring af tilsvær pr. skatteyder og indtægtsart	47
3. 6 Betalings- og restancekontrol, herunder rykning af skatteydere og inkasso.	48
3. 7 Regnskabsmæssige og statistiske indberetninger.	48
3. 8 Refusioner.	48
4. Selskabsskatter.	49
4. 1 Registrering af skatteydere.	49
4. 2 Ansættelse af beskatningsgrundlag (ligning).	49
4. 3 Udregning af skattebeløb pr. skatteyder og indtægtsart	49
4. 4 Udskrivning og udsendelse af opkrævningsmateriale.	50
4. 5 Bogføring af skattebeløb pr. skatteyder og i alt	50
4. 6 Betalings- og restancekontrol, herunder rykning af skatteydere og inkasso.	50
4. 7 Regnskabsmæssige og statistiske indberetninger.	50
4. 8 Refusioner.	50
5. Vægtafgift af motorkøretøjer.	51
5. 1 Registrering af afgiftspligtige.	51

	Side
5. 2 Ansættelse af afgiftsgrundlag	51
5. 3 Udregning af afgiftsbeløb	51
5. 4 Udskrivning og udsendelse af opkrævningsmateriale.	51
5. 5 Bogføring af tilsvær	52
5. 6 Betalingskontrol og restancekontrol, herunder rykning af debitorer og inkasso	52
5. 7 Regnskabsmæssige og statistiske indberetninger	52
5. 8 Refusioner	52
6. Billet- og bevillingsafgift	52
7. Afgifter af gevinster ved offentlig bortlodning	53
8. Afgift af totalisatorspil	53
9. Gaveafgift	54
10. Stempelafgift	54
11. Statslånsydelse	55
12. Amtstuenes bogholderi og kasse	55
13. Amtstuenes hullearbejde	57
14. Oppebørselsudgifterne	58
14. 1 Amtstuenes udgifter	58
14.2 Fordeling af amtstuenes lønudgifter på skatte- og afgifts- arter	59
14.3 Statens øvrige udgifter ved beregning og opkrævning af ejendomsskatter og personskatter m. v.	60
14. 4 Rekapitulation af oppebørselsudgifter	61
15. Diverse amtstueopgaver	62

1. Generelt om amtsstuerne oppebørselsvirksomhed.

1. 1 Kort historisk oversigt.

Amtstuerne blev etableret i begyndelsen af 1660'erne i forbindelse med afviklingen af enevældens lensstyre ved gennemførelsen af landets inddeling i amter. Amternes økonomiske forvaltning blev henlagt til amtskrivere, senere kaldet amtsforvaltere, der oppebar kronens indtægter, indkasserede skatter og afgifter samt udbetalte penge på statskassens vegne. Betegnelsen amtstue for amtsforvalterens kontor anvendes officielt siden 1682.

Indtil begyndelsen af det 19. århundrede medførte de gamle hartkornsskatter, at amtstuerne måtte have lader og magasiner til opbevaring af skattekor-net. Hartkornsskatterne afløstes derefter af afgift i penge, den såkaldte landskat.

Foruden skatteopkrævningen forestod amtsforvalteren oprindelig tilsynet med amtsbygninger, skove, veje og broer og bistod ved udskrivning til militærtjeneste.

Ved forordningen af 1841 om landkommunalvæsenet ændredes amtstuerne virksomhed væsentligt, idet grunden blev lagt til den nuværende organisation af sognekommuner og amtskommuner, bl. a. ved oprettelse af amtsråd. Herefter kom amtstuerne andel i det kommunale arbejde efterhånden til alene at omfatte beregning og opkrævning af de amtskommunale skatter (ejendomsskatter)

Ved to forordninger, begge af 8. juli 1840, blev der givet detaljerede regler dels for det offentlige kasse- og regnskabsvæsens ordning i almindelighed, dels for amtstueoppebørslerne og de tilsvarende købstadsoppebørsler.

Ifølge amtstueforordningens artikel 33 skulle magistraterne eller byfogderne i købstæderne inden 3 dage efter hver måneds slutning aflevere - eller, dersom amtstuen ikke var etableret i samme købstad, da med første pakkepost i måneden afsende - de af dem i den foregående måned for den kongelige kasses regning oppebårne skatter og indtægter til vedkommende amtstue.

Ifølge samme artikel skulle magistrater eller byfogder afgive direkte forklaring til rentekammeret for de pågældende oppebørsler, men behøvede ved oppebørslerne aflevering til amtstuerne ikke at give disse særlig forklaring om, af hvilken art indtægterne bestod. Tilsvarende regler gjaldt for aflevering af oppebårne brandhjælpspenge.

I forordningens artikel 34 var det fastsat, at amtsforvalteren månedligt skulle afsende sin beholdning, og at han uden særlig ordre ved hver måneds udgang skulle afslutte sin kassebog og med den første derefter afgående pakkepost indsende såvel beholdning som kassebog til Zahlkammeret.

Amtstuerne skulle opbevare beholdninger tilhørende amtsrepartitionsfonden, amtsfattiggasserne og lignende kasser, hvis midler bestyredes af eller i tilknytning til amterne.

Beregning og opkrævning af ejendomsskatter i sognekommunerne til statskasse og amtsfonde har således gennem tiderne dannet hovedgrundlaget for amtstuenes virksomhed. Den ved amtstueforordningen fastsatte arbejdsfordeling mellem købstadskommunale og statslige oppebørselsmyndigheder vedrørende ejendomsskatternes opkrævning og statsskatternes indbetaling via amtstuerne er i princippet fremdeles gældende, selvom girosystemets indførelse og den kontortekniske udvikling, herunder navnlig anvendelse af hulkort- og EDB-teknik, har medført ændringer i den praktiske tilrettelæggelse af oppebørselsarbejdet.

1.2 Oversigt over amtstuenes nuværende oppebørselsvirksomhed.

Ifølge oversigten i bilag 1 medvirker amtstuerne ved beregning og opkrævning af forskellige - fortrinsvis direkte - skatter og afgifter, som for 1963/64 udgjorde i alt et beløb på op imod 9 milliarder kroner. Amtstuenes andel af den samlede oppebørselsvirksomhed ifølge oversigten fremgår i store træk af skemaet, idet der på dette er angivet, hvilke myndigheder der beregner resp. opkræver de enkelte skatter og afgifter m.v. samt antallet af skatteydere (afgiftspligtige). Amtstuenes medvirken varierer fra udførelse af såvel beregnings- som opkrævningsarbejde til den blotte modtagelse af skatter og afgifter, som er fuldt beregnet og oppebåret af kommunerne.

Ved den nærmere analyse af oppebørselsfunktionerne har man fundet det hensigtsmæssigt at behandle hver skatte- eller afgiftskategori for sig, således at der for den enkelte kategori redegøres for de generelt forekommende oppebørselsfunktioner, som kan underinddeles således:

- 1) Registrering af skatteydere (skatteobjekter).
- 2) Ansættelse af beskatningsgrundlag (vurdering, ligning).
- 3) Udregning af skattebeløb pr. skatteyder og indtægtsart.
- 4) Udskrivning og udsendelse af opkrævningsmateriale.
- 5) Bogføring af tilsvær pr. skatteyder og indtægtsart.
- 6) Betalings- og restancekontrol, herunder rykning af debitorer og inkasso.
- 7) Regnskabsmæssige og statistiske indberetninger.
- 8) Refusioner.
- 9) Løbende opgaver vedrørende skatteregistrenes vedligeholdelse, udstedelse af attester m. v.

2. Ejendomsskatterne.

Som det fremgår af bilag 1, beregner og opkræver amtstuen statslig og amtskommunal ejendomsskat i sognekommunerne. Denne virksomhed vedrørte for 1963/64 ca. 724.000 skatteydere, som i alt indbetalte ca. 228 mill. kr. til amtstuerne. En specifikation af de af amtstuerne opkrævede ejendomsskatter og afgifter m.v. er vist på bilag 2, hvoraf fremgår, at skatterne og afgifterne er fordelt på ca. 30 forskellige afgiftsarter.

De sønderjyske amtstuer beregner og opkræver også statslige ejendomsskatter i flækkerne samt beregner de statslige ejendomsskatter i købstæderne.

2. 1 Registrering af skatteydere (skatteobjekter).

Registreringen af skattepligtige ejendomme og af disses ejerforhold er af grundlæggende betydning for gennemførelsen af ejendomsbeskatningen. Til trods herfor er der ikke ved lovgivningen om ejendomsbeskatningen givet nærmere regler for, hvilke myndigheder registreringen påhviler, og hvorledes registreringen skal gennemføres. Det forudsættes i lov om ejendomsbeskatning og i udstykningsloven, at der føres ejendomsregistre ved matrikeldirektoratet, oppebørselsmyndigheder og vurderingsformænd samt ved dommerkontorerne (tingbøgerne). Ifølge udstykningsloven skal hartkornsattester m.v. udstedes af oppebørselsmyndighederne, og ifølge ejendomsskatteloven og udstykningsloven forudsættes det, at vurderingsformændene fører fortegnelse over de vurderede ejendomme og får tilstillet materiale til ajourføringen af oplysninger om matrikel- og ejerforhold.

Oppebørselsmyndighederne kan ifølge ejendomsskatteloven udfærdige eller medvirke ved udfærdigelsen af vurderingsfortegnelsen og afskrifterne af denne, og rent faktisk udfærdiges vurderingsfortegnelserne nu af data- og hulkortcentraler på grundlag af ændringsmeddelelser m.v. fra oppebørselsmyndighederne.

De forskellige ejendomsregistre indeholder følgende oplysninger:

2. 11 Matriklen føres centralt i matrikeldirektoratet. Undtaget er dog staden København og Frederiksberg kommune, der hver for sig har eget kommunalt matrikelvæsen, og for Sønderjylland gælder den særordning, at de fem statslige amtslandinspektørkontorer amtsvis fører matriklen.

Matriklen indeholder pr. matrikelnummer oplysninger om hvert enkelt matrikuleret jordstykkets geografiske form, areal, beliggenhed, hartkornsansættelse, tiendehæftelse samt notering om landbrugsforpligtelse.

2.12 Tingbogen føres retskredsvis og indeholder pr. matrikelnummer (hovedmatrikelnr.) oplysninger om ejer (adkomst), servitutter, byrder og pantehæftelser.

2. 13 Vurderingsfortegnelsen føres principielt af vurderingsrådene (vurderingsformændene) pr. vurderingskreds og indeholder vurderingsløbenr. (skifter pr. vurdering), oplysninger om ejer (skattepligtig bruger), matrikelnr. , hartkorns- samt vurderingsansættelser.

2. 14 Amtstuens (oppebørselsmyndighedens) ejendomskartotek indeholder pr. vurderingsløbenummer de samme oplysninger som vurderingsfortegnelsen. Oplysninger om skattebeløb kartotekføres ikke, men indeholdes på maskinelt udfærdigede skattelister og kopier af ligeledes maskinelt udfærdigede girokort.

Vedligeholdelsen af ejendomsregistre omtales nærmere under pkt. 2.9.

2. 2 Ansættelse af beskatningsgrundlag (vurdering).

Vurdering af landets faste ejendomme sker dels ved almindelige Vurderinger hvert 4. år, dels ved årsovmurderinger og særskilt begærede' vurderinger efter nærmere i lovgivningen fastsatte regler. Almindelige vurderinger omfatter samtlige 930. 000 ejendomme, og årsovmurderingerne har i de senere år omfattet ca. 100. 000 ejendomme årligt. Som omvurderingsgrunde anføres i loven bl. a. udstykning, bygningsforbedring, konstateret værdistigning (mere end 75 % af sidste ansættelse) ved salg etc.

I bilag 3 er vist en oversigt over vurderingsmyndighederne samt disses funktioner og samarbejde med oppebørselsmyndigheder og datacentraler. På grundlag af de ved oppebørselsmyndighedernes og vurderingsformændenes indberetninger af datacentralerne ajourførte maskinelle registre udfærdiges adresserede vurderingsskemaer til de enkelte ejere, og når vurderingen er gennemført, fremstilles maskinelt vurderingsfortegnelser til de forskellige på oversigten nævnte vurderings- og skattemyndigheder. Vurderingsmyndighederne, der er folkevalgte og aflønnet af staten (med kommunal refusion af halvdelen af udgifterne), samarbejder således dels med amtstuerne vedrørende sognekommunernes ejendomme, dels med de kommunale oppebørselsmyndigheder vedrørende ejendomme i købstadsdistrikterne. Tilsvarende er den hulkort- og EDB-mæssige behandling af vurderingsoplysningerne delt mellem I/S Datacentralen, der samarbejder med amtstuerne, og de kommunale hulkortcentraler, der samarbejder med de kommunale oppebørselsmyndigheder. Vurderingerne danner grundlag for såvel den statslige som den kommunale og amtskommunale ejendomsbeskatning.

2. 3 Udregning af skattebeløb pr. skatteyder og indtægtsart.

De statslige og amtskommunale ejendomsskatter udregnes maskinelt i Datacentralen for sognekommunernes vedkommende. Sognekommunerne udregner selv de sognekommunale ejendomsskatter, ligesom købstæderne selv udregner de købstadskommunale skatter samt statsejendomsskatterne, hvorefter resultatet af beregningerne indberettes til de kommunale hulkortcentraler. Den kommunale ejendomsskatteberegning i forbindelse med en almindelig vurdering udføres dog af de kommunale hulkortcentraler, men forretningsgangen kan variere ret stærkt fra kommune til kommune. Sammen med de egentlige ejendomsskatter opkræves en række særlige afgifter og ydelser, jf. bilag 2 (amtstueskatterne) samt bilag 4 (indholdet af købstadkommunal skattespecifikation, eksempel). Oppebørselsmyndighederne beregner i alle tilfælde totalbeløb pr. indtægtsart til afstemning med det samlede tilsvarende ifølge data- eller hulkortcentralernes beregninger.

2. 4 Udskrivning og udsendelse af opkrævningsmateriale.

Udskrivning af skattelister med angivelse af terminsskattebeløb pr. debitor foretages af data- og hulkortcentralerne. Datacentralen udskriver tillige restancekort med kopi til brug for amtstuernes betalingskontrol, medens de kommunale hulkortcentraler udskriver skattebilletter og skatterescontrokort til brug for den kommunale betalingskontrol. Girokort og skattebilletter udsendes via oppebørselsmyndighederne.

2. 5 Bogføring af tilsvarende pr. skatteyder og indtægtsart.

Det samlede provenu ifølge det udsendte opkrævningsmateriale bogføres i oppebørselsmyndighedernes indtægtsrestanceregnskab. Amtstuernes skatter og afgifter opkræves halvårligt uden rateopdeling, og Datacentralen stiller halvårsvis skattelister og tilhørende giroindbetalingskort til rådighed, hvorfor rescontroføringen pr. debitor indskrænker sig til opbevaring af kopier af girokortene samt afstempling af indbetalings dato på skattelisten. De kommunale skatter og afgifter opkræves årsvis i rater, hvorfor der ved kommunerne gen-

nemføres en egentlig rescontrobogføring med afstempling af skattekontokort, der indeholder beløb for samtlige de af kommunen opkrævede skatter (også personskatter) samt afgifter og bidrag m.v.

2. 6 Betaling og restancekontrol. •

Ved amtsstuerne foretages daglig sortering af indkomne girokuponer i kommune- og løbenummerorden samt optælling til brug for føring af indtægtsrestanceregnskab og afstemning af girokontorets afregning. Tilbagesendte kort foranlediger eftersøgning af rigtig adresse gennem folkeregistrene.

Pr. 15. januar og 15. juli opgøres restancen, og der sendes ved hjælp af kopien af girokortene rykkerskrivelser til restanterne, hvis antal ved de enkelte amtsstuer varierer op til ca. 15 % af skatteyderne. Inden udgangen af januar og juli sendes restancelister til sognefogderne via dommerkontorerne, som foretager autorisation til udpantning.

Den kommunale betalingskontrol udøves som nævnt ved afstempling af skattekontokort, og eventuel udpantning foretages af de kommunale pantefogder. På grund af den ofte gennemførte samlede opkrævning af kommunale skatter og afgifter vedrører betalingskontrollen ikke altid specielt ejendomsskatterne.

2. 7 Regnskabsmæssige og statistiske indberetninger.

Amtstuen udfærdiger terminsvis en fortegnelse over forandringer (til- og afgang m.v.) i ejendomsskyld og grundskyld samt grundstigningskyld til staten og ejendomsskyld og grundskyld til amtsfonden. Fortegnelsen udfærdiges på grundlag af totaltal fra vurderingsfortegnelser pr. kommune (pr. vurderingsdistrikt) og viser det samlede skattetilsvær med specifikation efter afgiftsart.

Til- og afgangsfortegnelsen afstemmes med sammentalte beløb ifølge udsendte girokort samt med Datacentralens tilsvarende til- og afgangsopgørelse. Fortegnelsens totaltal overføres endeligt til et recapitulationsbilag kaldet "Opgørelse over ejendomsskyld og grundskyld til staten". Dette skema indeholder endvidere en særskilt opgørelse over ejendomsskyld og grundskyld samt dækningsafgift til amtet, ligesom der heri er taget hensyn til ændringer fra skyldråd m. fl. , på grundlag af hvilke der er foretaget omberegninger og tilbagebetalingen. Sidstnævnte afsnit skal tillige indeholde vandløbsbidrag.

De nævnte fortegnelser og opgørelser tilstilles revisionsdepartementet.

Til revisionsdepartementet indsendes tillige terminsvis fortegnelser over restancer af ejendomsskatter og afgifter.

Amtstuerne indsender årsvis til det statistiske departement et skema D "Oplysninger om udskrivningen af ejendomsskatter i skatteåret" til staten og amtsfonden i hver enkel sognekommune i amtsrådskredsen.

Skema D udfærdiges på grundlag af forannævnte tilsværsopgørelser samt et af amtstuen særskilt ført mellemregnskab vedrørende ejendomme beliggende i flere kommuner.

Udfærdigelsen af tilsværsopgørelser og statistikskemaer sker på grundlag af særskilt bogføring ved amtstuen. Ved fuld udbygning af den maskinelle databehandling skulle udfærdigelsen af opgørelserne kunne overtages af Datacentralen.

De købstadskommunale oppebørselsmyndigheder udfærdiger tilsvarende opgørelser og indberetninger til revisionsdepartementet og statistisk departement.

De sønderjyske købstæder modtager beregnings- eller opkrævningslister fra amtstuen. Den af amtstuen udarbejdede indberetning D omfatter således også købstæderne og flækkerne.

2. 8 Refusioner.

Halvdelen af den i hver kommune opkrævede og i statskassen indgåede grundstigningsskyld tilfalder vedkommende kommune.

For så vidt angår ejendomme beliggende i flere kommuner fordeles hver enkelt ejendoms grundstigningsskyld mellem de pågældende kommuner efter det forhold, med hvilket de kommunalt adskilte dele af ejendommen ved den pågældende vurdering indgår i ejendommens grundværdi efter fradrag for forbedringer. Amtstuerne fører fordelingsregnskab og afregner halvårsvis med kommunerne, idet endelig regulering finder sted pr. 25. januar.

Tilsvarende indbetaler de købstadskommunale oppebørselsmyndigheder til amtstuerne den staten tilkommende halvdel af grundstignings skylden vedrørende de i købstadskommunen beliggende ejendomme. Også i denne afregning indgår regulering for ejendomme beliggende delvis uden for købstadsgrænsen.

2. 9 Løbende opgaver vedrørende skatteregistrenes vedligeholdelse, udstedelse af attester m. v.

I bilag 5 er vist en oversigt over de af amtstuen til brug ved ejendomsbeskatningen førte registre tillige med det til amtstuen indkommende grundmateriale, som benyttes ved registrenes løbende vedligeholdelse. I bilaget er endvidere vist en oversigt over de meddelelser og attester m.v. , som amtstuen løbende afgiver til skatteydere og offentlige myndigheder.

Fra vurderingsmyndighederne fremkommer således dels meddelelser om vurderinger, dels meddelelser om ændringer (kendelser)af tidligere foretagne vurderinger. Disse vurderingsændringer registreres, men får for de årlige omvurderingers vedkommende ingen skattemæssig betydning før næstkommende skatteår, hvorfor ajourføringen alene vedrører ansættelser ifølge ejendoms-kartotek og vurderingsfortegnelse. De af lignings direktorat og skyldråd foretagne ændringer får virkning fra den nærmest følgende termin, eventuelt med tilbagevirkende kraft.

Fra matrikeldirektoratet fremkommer løbende approbationsskrivelser vedrørende de i matriklen foretagne ændringer, som registreres i ejendoms-kartoteket og i tilfælde af udstykning foranlediger oprettelse af nye kartotekskort.

Fra Tiendebanken fremkommer meddelelser om ændringer i tiendeydelser, herunder især om afløsning (i regelen sognevis). Fra brandforsikringen modtager amtstuen meddelelser om ejerskifter, til- og afgang i forsikringsbeløb m.v. , hvorefter tilvarsregnskabet og kontokortene ajourføres.

Amtstuen modtager i forbindelse med skøders indlevering til påtegning salgsindberetninger, hvis overensstemmelse med skødet kontrolleres, hvorefter de enkelte eksemplarer af salgsindberetningen videresendes til vurderingsformand, ligningsdirektorat og amtsligningsinspektorat med påført oplysning om vurdering. Hos enkelte amtstuer sendes sidstnævnte eksemplar direkte til købers skattekreds.

I forbindelse med ajourføringen af amtstuens ejendomskartotek udfærdiges dels løbende, dels i forbindelse med årsvurderingen diverse hulkort, hvorved ændringer og tilgange vedrørende beskatningsgrundlaget meddeles til Datacentralen. Der føres tillige liste over ejendomme til årsvurdering til anvendelse som grundlag for rekvirering (hulkort-) af adresserede vurderingsskemaer fra Datacentralen.

En enkelt amtstue fører særskilt matrikel, hvilket skulle være overflødigt efter etablering af matrikelregister på magnetbånd ved Datacentralen.

Amtstuen udfærdiger løbende diverse vurderings- og skatteattester efter begæring fra ejernes advokater m. fl. Det bemærkes, at oppebørselsmyndighedens påtegning på et skøde i sig selv er en attest om ejendommens ansættelses- og noteringsforhold. Amtstuen sender tillige diverse meddelelser til brandforsikringen m. fl., bl. a. vedrørende ejendomsnummer for nytegnede forsikringer.

For så vidt angår ejendomme i de sønderjyske købstæder udfærdiger amtstuen skødepåtegninger.

I bilag 5 er endvidere vist en oversigt over vurderingsformandens løbende arbejde vedrørende vedligeholdelsen af de hos ham førte vurderingsfortegnelser m.v. samt over de af ham givne meddelelser til amtstuen, ligningsdirektoratet, skyldrådet og ejerne. Da de samme ændringer m.v. vedrørende ejendommenes vurderings- og ejerforhold registreres såvel ved amtstuen som ved vurderingsformanden, er der, som det fremgår af oversigten, ret stor overensstemmelse mellem de to myndigheders grundmateriale og registre. Det bemærkes dog, at amtstuens noteringer af ejerforhold også vedrører betingede skøder, hvorfor amtstuen risikerer senere at måtte annullere en del ejerskiftenoteringer.

Det bemærkes endvidere, at eksemplarer af vurderingsfortegnelsen også vedligeholdes hos skyldrådsformanden og ligningsdirektoratet.

Eksemplarer af de i oversigten (bilag 5) nævnte approbationsskrivelser fra matrikeldirektoratet tilgår vedkommende dommer (tingbogsføring) og kommunalbestyrelse. Det er ved udstykningsloven pålagt oppebørselsmyndigheden at videregive meddelelser om approbation til vurderingsformanden, ligesom indhentelsen af skødepåtegninger og hartkornsattester efter denne lov kræves for henholdsvis tinglysning af adkomstdokumenter og for landinspektørernes behandling af sager om matrikulering, udstykning m.v.

I bilag 6 er vist en oversigt over Datacentralens opgaver i forbindelse med ejendomsbeskatningen. Datacentralens båndregistre er opbygget gennem de senere år, og først fra den kommende (13.) almindelige vurdering vil de forskellige udfærdigelser kunne fremstilles maskinelt i det i skemaet forudsatte omfang. Til ledelse af de centrale opgaver i forbindelse med EDB-arbejdet vedrørende ejendomsbeskatningen har skattedepartementet nedsat en EDB-gruppe, som i samarbejde med Datacentralen har planlagt de forskellige rutiner og udarbejdet de fornødne hulleinstrukser m.v. til amtstuerne. Datacentralen (og EDB-gruppen) arbejder i princippet som serviceorgan for den enkelte amtstue, som kontrollerer det fra centralen modtagne materiale, forestår udsendelse, regnskabsføring og betalingskontrol m.v.

I bilag 7 er vist en oversigt over henholdsvis en bykommunes og en landkommunes registreringsvirksomhed m. v. vedrørende ejendomsskatter. De førte registre m.v. er af samme karakter som amtstuens og vedrører for land-

kommunens vedkommende de samme ejendomme som de i amtstuens ejendoms-kartotek optagne. I bilaget er tillige vist hovedtræk af de kommunale hulkort-centralers servicefunktioner vedrørende ejendomsskatterne. Selv om den maskinelle behandling her til dels vedrører de samme skatter som de af Datacentralen behandlede, er der tale om ret forskellige oplæg. Således er samarbejdet mellem hulkortcentralerne og kommunerne i de undersøgte tilfælde tilrettelagt ved hjælp af indberetningslister og rettelse af hulkort uden lokal hulning ved kommunerne; men der er ifølge oplysninger fra kommunernes hulkortcentral i alt udstationeret 32 hullemaskiner hos kommuner, som selv huller, og i alt 48 hullemaskiner ved de 5 hulkortcentraler til brug for central hulning. Også vedrørende antallet af benyttede kortarter og disses dataindhold er der forskelligheder mellem Datacentralens og de kommunale hulkortcentralers oplæg.

3. Personskatter.

Som det fremgår af bilag 1, beregner amtstuerne indkomst- og formueskat til staten samt invalide- og folkepensionsbidrag, særlig indkomstskat og børnetilskud vedrørende en del af sognekommunernes ca. 768. 000 statsskatteydere, heraf ca. 71.000 formueskatteydere. Af de samlede personskatter til staten på 4. 155 mill. kr. i 1963/64 har amtstuerne således medvirket ved beregning af de 1. 730 mill. kr., hvoraf dog en væsentlig del - jf. nedenfor - beregnes af kommunerne.

Ifølge oplysninger fra skattedepartementet er der på mandtalslisterne i alt optaget ca. 2,2 mill, løbenumre, hvoraf ca. 1,5 mill, vedrører skatteydere, hvis statsskat beregnes og eventuelt omberegnes af kommunerne. For de resterende løbenumre (687. 000) foretager amtstuerne såvel beregning som eventuel omberegning af statsskatterne.

3. 1 Registrering af skatteyderne sker ved sognekommunerne (folke- og skatte-registrene), hvorfra mandtalslister tilstilles amtstuen. For kommuner, hvor folkeregisterhulkort ikke forefindes, fører amtstuen et skatteyderkartotek på hulkort på grundlag af mandtalslisten. Amtstuen modtager fra de kommunale hulkortcentraler hulkort til brug ved markering eller - om ønskes - hulning af ansættelse.

Det bemærkes, at der forekommer ret betydelige variationer i de enkelte hulkortcentralers arbejdsgang vedrørende personskatterne.

Sognekommunernes mandtalslister fremstilles - for medlemskommuner - af de kommunale hulkortcentraler på grundlag af de i folkeregistrene (folke-registerhulkortkartotekerne) optagne personer. Mandtalslisterne fremkommer dels som foreløbige mandtalslister, dels som supplementslister indeholdende tilgang ifølge folkeregistrene siden den foreløbige listes udfærdigelse. Ved afmærkning i mandtalslisten af nye skatteydere rekvireres nye markeringshulkort for disse. Flere amtstuer oplyser, at de ved en revisionsmæssig gennemgang af mandtalslisterne foranlediger en række af kommunerne begåede fejl rettet og derved sparer omberegningsarbejde senere. Dette gælder navnlig de mandtalslister, som fremkommer manuelt udfyldt og fra mindre kommuner.

3. 2 Ansættelse af beskatningsgrundlag (ligning).

Mandtalslisterne indeholder maskinelt eller af kommunen påførte oplysninger om sidste års ansættelser og manuelt af kommunerne påførte angivelser af selvangivelsesbeløbene samt (senere) ligningsmyndighedernes ansættelser. På de fra hulkortcentralen modtagne markeringshulkort pr. skatteyder markerer amtstuen ved hjælp af særligt antaget, timelønnet medhjælp ansættelserne ifølge mandtalslisten. Efterhånden som markeringsarbejdet færdiggøres, og inden udgangen af marts, sendes mandtalsliste og hulkort til hulkortcentralen. Det bemærkes, at de jyske amtstuer i stedet for at markere, foretager hulning af kort fra hulkortcentralerne.

En del - ofte ca. 10 % - af kommunens foreløbige ansættelser ændres senere ved skatterådskendelser, som tilgår amtstuen i form af særlige lister, som af amtstuen benyttes ved omberegning af skattebeløb. Listerne indeholder tillige ansættelsesændringer ifølge kendelser fra landskatteret, ligningsdirektorat og amtsskatteråd. Ansættelser ifølge disse lister overføres ikke til markeringshulkort og indgår ikke i en maskinel procedure; men muligheden herfor er tilvejebragt af de kommunale hulkortcentraler.

3. 3 Udregning af skattebeløb pr. skatteyder og indtægtsart.

Skattebeløbene ifølge sognekommunernes foreløbige ansættelser udregnes af de kommunale hulkortcentraler på grundlag af de af kommunerne eller amtstuerne indsendte markeringshulkort samt eventuelt skatteyderregisterkort.

Skattebeløbene ifølge skatterådernes ansættelseslister, jf. ovenfor, udregnes af amtstuerne eller kommunerne og påføres listerne, hvoraf eksemplarer af amtstuen returneres til skatterådene og kommunerne. Ændringerne ifølge berigtigelseslisten indføres tillige på skattelisten for pågældende kommune.

3. 4 Udskrivning og udsendelse af opkrævningsmateriale.

Fra hulkortcentralen fremkommer udregnet skatteliste i 4 eksemplarer pr. kommune til amtstuen i begyndelsen af maj. Amtstuen lader listerne indbinde og fordeler eksemplarerne til kommune, skatteråd og revisionsdepartement, medens et eksemplar forbliver ved amtstuen, der foretager efterregning af skattebeløb på over 10.000 kr. og kontroltæller 25 % af de sammentalte beløb.

Jyske amtstuer modtager tillige et for Statistisk departement bestemt eksemplar af skattelisten.

Skattebilletter til de på hulkortcentralens skatteliste og de på amtstuens ændringsliste opførte skatteydere udfærdiges og udsendes af kommunerne uden amtstuens medvirken. Det bemærkes i denne forbindelse, at de kommunale skattebilletter normalt indeholder såvel statslige som kommunale personskatter samt i vidt omfang tillige kommunale ejendomsskatter og afgifter.

3.5 Bogføring af tilsvær pr. skatteyder og indtægtsart.

Amtstuen har - bortset fra skattelisten - ingen rescontroføring vedrørende den enkelte statsskatteydere tilsvær og dettes afvikling, idet opkrævning og betalingskontrol alene varetages af kommunerne. Derimod føres ved amtstuen et ret omfattende tilsværsregnskab vedrørende totalbeløbene pr. indtægtsart

(indkomstskat, invalide- og folkepensionsbidrag, formueskat m.v.). Tilsvaretsregnskabet føres ved amtstuen i et særligt bogholderi på såkaldte forjournalkonti, idet der oprettes kontokort pr. kommune og indtægtsart (opdelt i rater), hvorpå indføres totalbeløb ifølge hulkortcentralernes skattelister (rekapitulation fremkommer fra hulkortcentralerne) samt tilsvarende beløb ifølge de af amtstuerne selv udregnede og sammentalte ændringslister. På forjournalkontiene posterer amtstuen tillige ifølge opgørelser fra kommunerne beløb vedrørende uerholdelige restancer, eftergivne skatter m.v., hvorved forjournalregnskabet tjener som amtstuens kontrolbogholderi vedrørende den enkelte kommunes statsskattetilsvær. Forjournalkontiene føres af amtstuen med kopi til vedkommende kommune til brug for dennes afregning med amtstuen, jfr. nedenfor.

3. 6 Betalings- og restancekontrol, herunder rykning af skatteydere og inkasso.

Som det fremgår af ovenstående, udføres disse funktioner af kommunerne uden amtstuens medvirken.

3. 7 Regnskabsmæssige og statistiske indberetninger.

Kopier af forjournalen indsendes til revisionsdepartementet med regnskab. Eksemplar af skatteberegningsliste for formueskat til staten af indenlandske dødsboer sendes til ligningsdirektoratet. Til det statistiske departement indsendes årligt en indberetning om udfaldet af dele af skatteligningen (særlig indkomstskat, indkomstskat for sømænd m.v.). Indberetningen udfyldes af amtstuen for så vidt angår kolonner vedrørende særlig indkomstskat, medens resten udfyldes af skatterådene.

3. 8 Refusioner.

Kommunen afregner kvartalsvis bagud det beregnede statsskattetilsvær ifølge forjournalkontiene. Til afregningen benyttes afregningsblanketter som vist på bilag 8, som for sognekommunernes vedkommende udfyldes af amtstuen for kommunen. Ved afregningen sker der, jf. bilaget, fradrag for uerholdelige restancer vedrørende det pågældende kvartal samt for restancer fra tidligere kvartaler, som først senere har vist sig uerholdelige. Desuden sker der fradrag for eftergivne skatter, opkrævningsvederlag, rentegodtgørelse til kommunen, tilskud til sociale udgifter, børnetilskud m.v. Tidligere afskrevne, nu indgåede beløb samt renter heraf godtgøres statskassen ved afregningen. Som specifikation til afregningen vedlægges diverse fortegnelser samt eksemplarer af beregningslister vedrørende skatterådskendelser. På de nævnte fortegnelser og bilag redegør kommunen for de siden skattelistsens udfærdigelse indtrådte ændringer med specifikation af ændringerne pr. kvartal for hver enkelt af de pågældende skatteydere. For uerholdelige og eftergivne beløbs vedkommende redegøres der ligeledes specificeret for de rentemæssige reguleringer.

De nævnte fortegnelser og specifikationer underkastes ofte en revisionsmæssig gennemgang ved amtstuerne.

Det bemærkes, at den mængde bilag, som anvendes til dokumentation for kommunernes afregning af statskassens andel af personskatterne - som følge af den nævnte specificerede dokumentation - kan udgøre mere end 2/3 af amtstuens samlede mængde regnskabsbilag i en afregningsmåned.

På bilag 9 er der under afsnittet om personskatterne vist en samlet oversigt over de ved amtsstuen førte skattelister, kontokort m.v. vedrørende personskatter tilligemed det til amtsstuen indkommende grundmateriale. I bilaget er endvidere vist en oversigt over de udfærdigelser, som amtsstuen afgiver til kommuner, revisionsdepartement m. fl.

4. Selskabsskatter.

Som det fremgår af bilag 1, beregner og opkræver amtsstuerne selskabsskatter i provinsbyer og sognekommuner hos ca. 10.000 aktieselskaber og foreninger, eller med i alt ca. 266 mill. kr. for 1963/64. For så vidt angår Københavns kommune opkræver direktoratet for Københavns skattevæsen selskabsskatten hos ca. 5.700 selskaber med i alt 445 mill. kr. i samme skatteår.

4.1 Registrering af skatteydere.

De skattepligtige selskaber m. v. opføres af kommunerne på mandtalslisteskemaer, som hvert år inden 1. februar tilstilles skatterådene til gennemsyn og eventuel korrektion. Fra skatterådene sendes mandtalslisterne til vedkommende amtsstue, som sorterer listerne i alfabetisk rækkefølge efter kommunenavn inden for den enkelte skattekreds. Herefter omskrives mandtalslisternes oplysninger om aktieselskaber til særlige grundlister, der føres skattekredsvis. Aktieselskaberne opføres på grundlisterne i alfabetisk rækkefølge pr. kommune svarende til rækkefølgen ifølge den fortrolige kursliste, som tilgår amtsstuerne fra ligningsdirektoratet. Grundlisterne indsendes senest 15. marts til ligningsdirektoratet, som reviderer listerne på grundlag af oplysninger indhentet bl. a. fra aktieselskabsregistret.

4.2 Ansættelse af beskatningsgrundlag (ligning).

Amtsstuen udfylder efter de reviderede grundlister og mandtalslisterne særlige ligningsskemaer pr. selskab (en formular for aktieselskaber og en anden formular for foreninger m.v.), dog kun for så vidt angår skemaets hoved, d.v. s. angivelse af selskabets navn, adresse, domicilkommune, skattekreds og opkrævningsamtsstue. Disse skemaer løbenummereres og sendes med mandtalslisterne til skatterådene, der udsender selvangivelsesskemaer og senere foretager ligningen, hvis resultat påføres såvel selvangivelsen som ligningsskemaet, for så vidt angår kooperative selskaber tillige med angivelse af beskatningsprocent, hvorefter skemaerne tilbagesendes amtsstuen til beregning.

4.3 Udregning af skattebeløb pr. skatteyder og indtægtsart.

Amtsstuerne foretager skatteberegningen og anfører resultatet heraf på ligningsskemaerne. Kopier af de således udfyldte ligningsskemaer sendes til skatterådene i 2 eksemplarer. Tilsvarelsbeløb udregnes på grundlag af skattebilletterne, jf. nedenfor. Det bemærkes, at skatterådene indtil 1961/62 selv foretog udregning af skattebeløbene. Den undersøgte amtsstue har dog også tidligere foretaget udregning af selskabsskatter.

4. 4 Udskrivning og udsendelse af opkrævningsmateriale.

Amtstuerne udskriver efter ligningsskemaerne skattebilletter - også for så vidt angår selskaber uden skat - i 3 eksemplarer, idet 1 eksemplar tilstilles skatteyderen og 1 eksemplar vedkommende kommune, som tillige modtager en sammentællingsmeddelelse. Det tredje eksemplar af skattebilletten opbevares ved amtstuen, indtil afregning sker med kommunen.

4. 5 Bogføring af skattebeløb pr. skatteyder og i alt.

Der sker ingen bogføring pr. skatteyder; men amtstuen udfærdiger pr. kommune og skattekreds en samlet opgørelse over tilsvaret, hvis totalsum bogføres i indtægtsrestancerregnskabet. Amtstuen opbevarer et eksemplar af skattebilletten som specifikation og til anvendelse ved betalingskontrollen.

Enkelte amtstuer oplyser dog, at de foretager specificeret rescontrobogføring vedrørende hver enkelt skatteyder.

4. 6 Betalings- og restancekontrol, herunder rykning af skatteydere og inkasso.

Disse funktioner udføres af amtstuen, men medfører normalt ikke større administration. Selskabsskatterne forfalder samlet (uden rateopdeling) den 20. november. Ved den undersøgte amtstue opkrævedes selskabsskat hos i alt godt 400 skatteydere, og det oplystes, at der i en længere årrække kun havde været sendt én sag til udpantning.

4. 7 Regnskabsmæssige og statistiske indberetninger.

Pr. 1. november udfærdiges en samlet opgørelse over tilsvaret pr. kommune og skattekreds med rekapitulation til revisionsdepartementet.

I løbet af november udfærdiges indberetningslister i 4 eksemplarer, af hvilket 1 skal tilgå det statistiske departement, 1 statens ligningsdirektorat og 1 revisionsdepartementet. Der anvendes særskilt liste for aktieselskaber og dermed ligestillede selskaber og for foreninger m.v. Listerne indeholder en udskrift af ligningsskemaernes oplysninger pr. selskab ordnet som grundlisten. Revisionsdepartementets og det statistiske departements eksemplarer sammentælles. Amtstuen opbevarer et eksemplar af listerne.

Til det statistiske departement udfærdiges endvidere en særskilt sammentællingsblanket, kaldet "Sammentællingsresultat", pr. skattekreds. Blanketten er opdelt i særskilte opgørelsesafsnit for aktieselskaber, brugsforeninger, produktions- og salgsforeninger samt andre selskaber og foreninger. Inden for hver gruppe anføres summarisk antal selskaber m.v., ansat indkomst, beskatningsindkomst og skattebeløb, alt opdelt i grupperne "købstadskommuner" og "sognekommuner".

4. 8 Refusioner.

Afregning med kommunerne af den dem tilkommende andel af selskabsskatten (3/20) med tillæg af renter ved for sen indbetaling skal efter bestemmelserne ske senest 14 dage efter beløbets indbetaling til amtstuen. Eventuel fordeling af skattebeløb mellem flere kommuner foretages af hjemstedskommunerne, som modtager hele beløbet fra amtstuen. Efter bestemmelserne fremsendes samtidigt med afregning de til afregningen svarende eksemplarer af skattebil-

letten forsynet med indbetalingsdato, og endvidere medfølger en fortegnelse over de selskaber og foreninger m. v., som afregningen vedrører.

Hvis det er praktisk, kan amtstuen afregne samlet, forinden alle skattebeløb er tilgået amtstuen. 1 så fald skal der eventuelt ske tilbagebetaling fra kommunerne af uerholdelige beløb, men uden forrentning.

På bilag 9 er under afsnittet om selskabsskatterne vist en samlet oversigt over de ved amtstuen udarbejdede grundlister og ligningsskemaer m.v. tillige med det til amtstuen indkommende grundmateriale. I bilaget er endvidere vist en oversigt over opkrævningsmateriale og opgørelser m. v., som af amtstuen tilstilles revisionsdepartementet og det statistiske departement m.v.

Endelig er der på bilaget vist en oversigt over skatterådenes funktioner vedrørende selskabsskatten.

5. Vægtafgift af motorkøretøjer.

Som det fremgår af bilag 1, opkræver amtstuerne de af politiets motorkontorer beregnede vægtafgifter, der for skatteåret 1963/64 udgjorde 260 mill. kr. vedrørende ca. 1 mill. køretøjer.

5. 1 Registrering af afgiftspligtige.

Der er i bilag 10 vist en oversigt over papirgangen ved indregistreringen og opkrævning af vægtafgift. De i oversigten nævnte registerkort føres ved motorkontorerne på grundlag af anmeldelser fra ejerne. I forbindelse med registreringen udstedes registreringsattest til ejeren med kopier, af hvilke een tilgår ligningsmyndigheden gennem amtstuen. Fra de pågældende motorkontorer får amtstuen i april måned tilstillet en hovedliste over de pr. 1. april indregistrerede køretøjer. Hver måned får amtstuen ligeledes tilstillet en tilgangsliste og en afgangsliste til hovedlisten.

5. 2 Ansættelse af afgiftsgrundlag.

Afgiftsansættelsen foretages af motorkontorerne på grundlag af de ved indregistreringen fremlagte dokumenter vedrørende køretøjets vægt, type og benyttelse.

5. 3 Udregning af afgiftsbeløb.

Udregning af afgiftsbeløb foretages af motorkontorerne, ved hvilke der beror særlige tabeller indeholdende oplysninger om afgiftsbeløb udregnet pr. køretøjstype under hensyn til egenvægt og afgiftsperiode. De beregnede afgifter anføres med angivelse af registreringsnummer og afgiftsbeløb på de ovenfor anførte hovedlister m.v., som er inddelt i kvartalskolonner.

5. 4 Udskrivning og udsendelse af opkrævningsmateriale.

Giroindbetalingskort udskrives ved motorkontorerens foranstaltning. For godt halvdelen af motorkøretøjernes vedkommende sker udskrivningen ved anvendelse af hulkortteknik. Girokortene udsendes direkte til de afgiftspligtige, idet amtstuen via hovedlisten og de senere korrektionslister får besked om, hvilke beløb der er opkrævet til indbetaling til amtstuens girokonto.

5. 5 Bogføring af tilsvær.

Tilsværet opgøres og afstemmes dels af motorkontorerne, dels af amtstuerne, og bogføres ved amtstuerne ifølge motorkontorerne hovedlister m.v. Afgiftsbeløb pr. afgiftspligtig registreres kun på hovedlister m.v. og girokort.

5. 6 Betalingskontrol og restancekontrol, herunder rykning af debitorer og inkasso.

I hovedlisterne udstempler amtstuen beløbene, efterhånden som de indgår ifølge girokuponer (eventuelt kontant). Efter sidste rettidige indbetalingsdag udskrives restancelister (i 3 eksemplarer) til hvert motorkontor til brug for disses opkrævning af restancerne. Efterhånden som restancebeløbene indgår, udstemples de på restancelisterne, og der sendes dagligt meddelelser til motorkontorerne om indgåede restancer.

For restante afgifter vedrørende nyindregistrerede køretøjer (for den resterende del af afgiftsåret) udskriver amtstuen rykkerskrivelser til den afgiftspligtige med kopi til amtstuens bogholderi som indtægtsordre på rentetillegg (normalt 10 kr.), hvilket beløb samtidig påføres restancelisten. Hvis beløbet ikke indgår inden 4 dage, sendes tillige kopi af rykkerskrivelse til politiet med anmodning om inddrivelse.

Restance kan i givet fald medføre, at politiet fjerner køretøjets nummerplader, ligesom forevisning af vægtafgiftskvittering fordres ved omregistrering.

Til erstatning for bortkomne vægtafgiftskvitteringer udsteder amtstuerne i vidt omfang attester (duplikatkvitteringer). I visse tilfælde, hvor et indregistreret køretøj kasseres, ikke benyttes eller tilhører invaliderede, kan vægtafgiften tilbagebetales, hvilket sker på amtstuen på grundlag af politiets dokumentation.

5. 7 Regnskabsmæssige og statistiske indberetninger.

Indgåede vægtafgifter indberettes månedligt til tolddepartementet.

På bilag 9 er under afsnittet om vægtafgift vist en oversigt over det af motorkontorerne til amtstuen fremsendte grundmateriale (hovedlister m.v.) samt over de af amtstuen til motorkontorer m. fl. udfærdigede meddelelser. Det bemærkes, at indberetninger til statistisk brug udfærdiges af motorkontorerne til det statistiske departement.

5. 8 Refusioner.

Vægtafgiften tilfalder statskassen og administreres af tolddepartementet.

Det bemærkes, at et udvalg vedrørende motorkøretøjsregistreringen m. v. i 1962 har foreslået, at der etableres et centralt motorregister, der samtidig gennemfører opkrævningen med anvendelse af EDB-teknik uden amtstuernes medvirken.

6. Billet- og bevillingsafgift.

Som det fremgår af bilag 1, opkræver amtstuerne billet- og bevillingsafgift, som beregnes af afgiftspligtige biografer i henhold til lov nr. 155 af 27. maj 1964 om film og biografer. De nye regler gælder fra 1. januar 1965, fra hvilken dato den hidtil opkrævede forlystelsesafgift er bortfaldet.

Billetteafgiften svares af entreindtægten af offentlige filmforevisninger og beregnes af biografbevillingshavere og rejsebiografejere ved benyttelse af særlige anmeldelsesblanketter, som ugentligt indleveres til vedkommende amtstue samtidigt med afgiftens betaling. For andre afgiftspligtige forevisninger indbetales afgiften senest 2 dage efter forevisningens afholdelse. Billetteafgift ved filmforevisninger af danske film tilfalder efter nærmere regler producenterne og indbetales direkte til disse af de afgiftspligtige.

Lempelse i billetteafgiften skal beregnes og udbetales af amtstuen, som stikprøvevis kontrollerer solgte billetter.

Bevillingsafgiften skal efter bestemmelserne beregnes af kulturministeriet på grundlag af årlige indberetninger fra biografbevillingshavere. Indberetningerne indsendes via amtstuerne, som på indberetningsskemaerne skal anføre eventuelle bemærkninger.

Billetteafgiften og bevillingsafgiften indgår i filmfonden.

Den bortfaldne forlystelsesafgift, hvoraf kommunerne oppebar en andel, udgjorde ifølge statsregnskabet for 1963/64 ca. 16 mill. kr. Til amtstuerne er hidtil indkommet 22. 620 anmeldelser årligt fra 435 biografer (heraf 14 rejsebiografer).

7. Afgifter af gevinster ved offentlig bortlodning.

I henhold til lov nr. 23 af 27. januar 1956 betales der afgifter af gevinster af offentlige bortlodninger ved indgivelse af anmeldelse til amtstuerne. Afgifter af gevinster i landbrugslotteriet og varelotteriet anmeldes til og indbetales i statskassen af lotterierne.

Ved den undersøgte amtstue modtoges ca. 50 anmeldelser årligt fra de afgiftspligtige. Anmeldelserne registreres i et hæfte, hvori tillige registreres de fra justitsministeriet, amtmanden eller politimesteren modtagne tilladelsesskrivelser.

Amtstuen gennemser de lokale blade med henblik på annoncer om offentlige præmier og gættekonkurrencer, som ikke kræver særskilt tilladelse, men er afgiftspligtige.

Afgiften tilfalder statskassen og udgjorde for 1963/64 ca. 8 mill. kr. (incl. afgifter fra vare- og landbrugslotterierne).

8. Afgift af totalisatorspil.

Amtstuerne modtager fra totalisatorbevillingshavere pr. spilledag en anmeldelse om omsætningen og den på grundlag heraf beregnede afgift, der samtidigt indbetales til amtstuen. Anmeldelsen afgives i tre ligelydende eksemplarer, hvoraf de to kvitteringspåtegnes af amtstuen og tilbagegives bevillingshaveren, som straks herefter skal indsende sekunda-eksemplaret til skattedepartementet.

Skattedepartementet tilsender årligt de amtskommuner eller købstadskommuner (hvormed ligestilles København og Frederiksberg), hvori spillene har fundet sted, 8 % af den indbetalte totalisatorafgift.

Ifølge statsregnskabet for 1963/64 udgjorde afgiften af spil ved væddeløb ca. 16, 2 mill. kr., hvoraf den kommunerne tilkommende andel udgjorde ca. 1,3 mill. kr.

9. Gaveafgift.

Som det fremgår af bilag 1, beregner og opkræver amtstuerne gaveafgift, som i 1963/64 har udgjort ca. 10 mill. kr. ifølge statsregnskabet. Ifølge den seneste statistiske opgørelse (fra 1960/61) indkom der til amtstuerne ca. 9. 800 anmeldelser. Ved lov nr. 52 af 4. marts 1964 er det gaveafgiftsfri beløb forhøjet fra 2. 000 til 5. 000 kr.

I bilag 9 er der under afsnittet om gaveafgift givet en oversigt over amtstuens funktioner i forbindelse med afgiftsberegning m. v. Efter de gældende bestemmelser er gavemodtageren pligtig at indgive anmeldelse til vedkommende amtstue. Til kontrol med, at anmeldelser fremkommer, modtager amtstuen indberetninger fra skatteråd og dommerkontorer, ligesom amtstuen i forbindelse med skødepåtegninger påser, om skøderne omfatter afgiftspligtige gaver. Der sker endvidere i et vist omfang videreekspedition af gaveanmeldelser mellem amtstuer indbyrdes.

Ved amtstuen føres et gavenavnekartotek pr. gavemodtager samt en gaveanmeldelses journal. Gaveberegningen foretages på særlige ark, hvorfra beregningen overføres til anmeldelsesblankettens afsnit om afgiftsberegning. Der sendes en kopi af beregningen som opkrævningssskrivelse til den afgiftspligtige.

Ved den undersøgte amtstue indhentes der for så vidt angår offentlige lån en restgældsattest fra pantekreditor.

Det bemærkes, at gaver, der omfatter fast ejendom, ofte kan medføre en ret kompliceret sagsbehandling og i givet fald kræve ekspeditioner ud over de i bilag 9 anførte.

10. Stempelafgift.

Amtstuerne forhandler stempelmærker og børsmærker dels direkte, dels gennem særligt antagne filialforhandlere. Ved direkte salg sker der i vid udstrækning kassation ved amtstuen. Forhandlerne rekvirerer stempelmærker m.v. hos amtstuerne, medens amtstuerne og de af skattedepartementet særligt antagne forhandlere (København, Frederiksberg og Gentofte) rekvirerer hos skattedepartementet, som har hoveddepot. Filialforhandlerne aflægger månedligt regnskab over salget af stempelpapir m.m. til amtstuen på et af revisionsdepartementet særligt foreskrevet skema og foretager løbende og ved månedens slutning endelig afregning af salgsbeløb med fradrag af forhandlingsgebyr i overensstemmelse med de herom fastsatte regler. Amtstuerne aflægger - ligeledes på særlige skemaer - månedsregnskab indeholdende en rekapitulation af forhandlerregnskaberne suppleret med beløb for egne beholdninger og salg.

De af finansministeriet og amterne som stempelmyndigheder afgivne stemmelresolutions indeholder pålæg om indbetaling til vedkommende amtstue, som modtager kopi af resolutionen og i givet fald rykker de afgiftspligtige for betaling.

Ved salg af stempelmærker m.v. opkrævedes i 1963/64 en samlet afgift på ca. 88 mill. kr., hvortil kommer ca. 22 mill. kr. repræsenterende afgift ved stempeling af lotterisedler, forsikringsstempel og blanketter m.v. samt dokumentstempeling ifølge særlig resolution.

11. Statslånsydelse.

Som anført på bilag 1 opkræver amtstuerne de af statsaktivbogholderiet beregnede renter og afdrag af statslån vedrørende ca. 69.000 debitorer. Terminsydelserne opkræves i halvårlige terminer og udgjorde i 1963/64 ca. 110 mill. kr. Herudover opkræver amtstuerne ifølge særlige ordrer beløb vedrørende indfriele pantebreve, ekstraordinære afdrag m. v.

I bilag 9 er der under afsnittet om statslånsydelse vist en oversigt over det af amtstuerne fra statsaktivbogholderiet modtagne grundmateriale samt over de af amtstuerne til statsaktivbogholderiet, revisionsdepartementet samt debitorerne givne meddelelser m.v. Amtstuerne modtager således terminsliste vedrørende de af statsaktivbogholderiet udsendte giroindbetalingskort. Lister og kort udskrives maskinelt i statens hulkortcentral. Ved amtstuerne foretages afstempling på terminslisterne af indbetalte beløb, og der gennemføres betalings- og restancekontrol. I tilfælde af forgæves rykning af debitorer sker inddrivelse af restancer gennem statens inkassatorer dels efter anmodning fra amtstuen, dels efter anmodning direkte fra statsaktivforvaltningen.

Bogføring af tilsvær og afskrivning af indgåede beløb sker såvel i amtstuen bogholderi som i statsaktivbogholderiet, der har oprettet mellemregningskonti med samtlige amtstuer. Indtil 1. marts og 1. september sender amtstuerne summariske kvitteringer for indgåede beløb til statsaktivbogholderiet, og herefter sendes kvitteringer for hver indbetaling. Specificerede restancelister pr. 1. marts og 1. september tilsendes statsaktivbogholderiet.

Et af finansministeriet nedsat arbejdsudvalg vedrørende forvaltningen af statens udlån har i 1964 bl.a. foreslået, at statsaktivforvaltningens terminsydelser - som nu hypotekbankens - opkræves ved central foranstaltning under anvendelse af EDB-teknik og uden amtstuenes medvirken.

12. Amtstuens bogholderi og kasse.

Bogholderiet føres i henhold til finansministeriets instruks af 16. marts 1961 og en af statsbogholderiet udgivet kontoplan (senest ajourført pr. marts 1964).

Kasserapportbog.

Der føres konteret kasserapportbog af "Noteringen" med samtidig afgivelse af kassesedler (udskrifter af bilag) til kassereren. Kassesedlernes samlede beløb indføres i kasseafstemningsbog.

Kontokort.

I gennemskrivningsbogholderiet er kontokortene opdelt i

1. Almindelige indtægter og udgifter (grønne)
2. Indtægtsrestanceregnskab (hvide)
3. Tilbagebetalinger på visse konti (gule)
4. Beholdninger

Der gennemskrives til følgende journaler i

1. Ordre journal
2. Kassejournal I (indtægtsrestancer)
3. Kassejournal II (almindelig kassejournal)
4. Posteringsjournal

Ved månedsafslutning overføres månedens samlede bevægelser og saldi på de enkelte konti til afslutningssaldojournaler I og II.

- Kopi af saldojournalerne går til statsbogholderi og revisionsdepartement.
- Kopi af kontokort til revisionsdepartement.
- Kopi af kontokort indsendes i visse tilfælde til videresendelse til kontohavere via statsbogholderiet.

Alle bilag til regnskabet går til revisionsdepartementet.

Amtstuens kontoplan er opdelt i bevillingskonti for de enkelte kontohavere (skattedepartementet, boligministeriet, statsaktivbogholderiet m. fl.), for hvilke amtstuen modtager indtægter og afholder udgifter i henhold til særlige ordrer m. v. Det egentlige bevillingsregnskab føres i kontohavernes centralbogholderi på grundlag af advisering om amtstueposterings via statsbogholderiet. Der føres mellemregningskonti vedrørende amtsfonde I og II samt brandkassen.

Reskonto- og tilvarsbogføring vedrørende masseindbetalinger føres i det foran nærmere beskrevne omfang i amtstuens forskellige afdelinger vedrørende ejendomsskatter, gaveafgifter, selskabsskatter, personskatter, statslånsydelse, vægtafgifter m. v. bl.a. ved afstempling og afstemning af terminsopgørelseslister o. 1. Bogføring af indgåede masseindbetalinger sker såvel i kasse-rapportbog som bogholderi ifølge konterede opslagsark med totalbeløb pr. konto pr. dag.

En samlet oversigt over amtstuens bogføring er vist som bilag 11 med angivelse af det benyttede grundmateriale, de førte konti m. v. samt de til revisionsdepartement og forskellige myndigheder afgivne kontogenparter, regnskabsoversigter m.v. Ved den undersøgte amtstue posteredes der årligt ca. 12.000 kassebilag og ca. 9.000 ordrer.

Amtstuens saldojournaler I og II rekapituleres af statsbogholderiet til en samlet saldojournal pr. kontohaver. For skattedepartementets vedkommende indeholder saldojournalen de beløb, der posteres på skattedepartementets konti på finansloven. Amtstuerne indsender månedligt særlige regnskabsindberetninger til skattedepartementets bogholderi, som fører specifikationsregnskab pr. amtstue vedrørende kontiene for medhjælp, vederlag én gang for alle, særlige ydelser, kontorholdsudgifter, husleje og inventar.

Skattedepartementet fører herudover - på grundlag af kvartalsindberetninger fra amtstuerne - en række særlige specifikationskonti vedrørende vurderingsudgifter af hensyn til årlig opkrævning af refusionsbeløb hos kommunerne (halvdelen). Særligt specifikationsregnskab føres endvidere vedrørende de stempelafgifter, amtstuerne har opkrævet ifølge resolutioner fra skattedepartementet, idet denne specifikation ikke føres af amtstuen.

Amts fonds regnskabet.

De af amtstuen foretagne udbetalinger og modtagne indbetalinger for amtsfond-regning (eventuelt flere amtsfonde) holdes kasse-mæssigt adskilt fra statsmidlerne, idet amtsfondene har egne bankkonti m.v. under amtstuens bestyrelse. For amtsfondens indtægter og udgifter redegøres der månedligt på særlige regnskabsark, som tilsendes amtet tilligemed amtstuens kontogenparter og bilag vedrørende amtet.

Sekretariatet har aflagt besøg ved Frederiksborg amtsfond for nærmere at undersøge amtets relationer til amtstuen. Amtets kasseomsætning via amt-

stuen var i 1963/64 i alt 58 mill. kr. fordelt på Frederiksborg amtstue med 54 mill. kr. og Frederikssund amtstue med 4 mill. kr. Af praktiske grunde har man således samlet omsætningen så vidt muligt på én amtstue. Til amtsfondsbogholderiet er der knyttet en forskudskasse med en årlig omsætning på ca. 1 mill. kr., ligesom amtsfonden også direkte disponerer over visse bankkonti for ikke helt at være afhængig af amtstuen.

I amtets bogholderi føres der tillige regnskab vedrørende amtets skolefond, som har egen kasse med en årlig omsætning på ca. 40 mill. kr.

Benyttelsen af amtstuen som kassererkontor sker ved, at amtsfondens regnskabsadministration udfylder de af amtstuen benyttede anvisningsbilag.

Amtsregnskabet beskæftiger i alt 5 personer, heraf 2 vedrørende skolefonden.

Det bemærkes, at forholdet til amterne kan variere fra amtstue til amtstue, og at en del amtstuer varetager kassererfunktioner for såvel amtsfond som skolefond. Flere amtstuer fremhæver endvidere, at det er af sikkerhedsmæssig betydning, at ind- og udbetalinger for amtets regning sker ved amtstuen i stedet for ved en af amtets egne kasser.

13. Amtstuernes hullearbejde.

Som nævnt under pkt. 2.9 udfærdiger amtstuerne diverse hulkort i forbindelse med vurderingen og opkrævningen af ejendomsskatter.

EDB-gruppen for ejendomsbeskatning påregner, at amtstuernes samlede hullearbejde efter grundstigningsskyldens bortfald vil blive ca. 1,3 kort pr. ejendom til den almindelige vurdering (13.) eller i tiden 15. oktober til ca. 20. december i vurderingsåret i alt ca. 1,3 mill. kort (før grundstigningsskyldens bortfald beregnet ca. 2,4 mill. kort).

Årsomvurderinger skulle medføre hulning af ca. 10 % af kortmassen ved almindelige vurderinger eller ca. 130.000 kort årligt inden for ovennævnte tidsrum.

Den årlige hulning vedrørende skatte- og afgiftsarter og navnekort af hen-syn til skatteopkrævningen vil andrage ca. 250.000 kort pr. termin (halvår) eller ca. 500.000 kort. Det bemærkes, at der i Datacentralen registreres ca. 80.000 ændringer pr. termin vedrørende brandforsikringen; men disse ændringer indberettes direkte ved magnetbånd fra brandforsikringsselskabet til Datacentralen.

Hulningen til udskrivningen af skattelister (de ca. 500.000 ændringer pr. år) fordeles nogenlunde jævnt over skatteåret.

Ifølge Datacentralens beregning ansættes hullekapaciteten hos amtstuerne til 100 kort pr. time. Det årlige antal hulletimer ved samtlige 29 amtstuer skulle således blive 6.300 eller gennemsnitligt godt 200 pr. amtstue (1 times hulning pr. dag).

År med almindelig vurdering skulle medføre hulning af 1,8 mill. kort (1,3 mill. + 500.000) eller 18.000 timers hulning, hvoraf 13.000 timer inden for 60 arbejdsdage (15. oktober - 20. december) svarende til godt 200 timer pr. dag eller ca. 7 timer i gennemsnit pr. amtstue for så vidt angår amtstuer med et gennemsnitligt antal ejendomme på ca. 30.000.

De nævnte beregninger af hulletiden omfatter ikke den tid, der anvendes til forberedelse af hulningen ved kodning af materialet. Ved den undersøgte amtstue anvendtes således skønsmæssigt dobbelt så lang tid til kodning som

til hulning, og de to funktioner beslaglagde tilsammen ca. 1/3 af arbejdstiden i ejendoms skatteafdelingen.

Ved de fleste amtstuer er der anbragt en enkelt hullemaskine, ved de større amtstuer 2 og ved Københavns amtstue 3, i alt 35 hullemaskiner. I forbindelse med 13. almindelige vurdering påregnes yderligere for perioden 15. oktober til 15. januar lejet 10 hullemaskiner.

Som nævnt under 3. 2 udfører flere amtstuer hullearbejde i forbindelse med personbeskatningen. Ribe amtstue opgiver således, at der hulles 7 timer dagligt i en kortere periode i slutningen af januar og hele marts måned vedrørende ca. 18.000 personsskatteydere.

14. Oppebørselsudgifterne.

Statens udgifter til den oppebørselsvirksomhed, hvorved amtstuerne medvirker, består dels af udgifterne ved amtstuernes drift, dels af udgifter til vurderingsvæsenet og endelig af udgifter til vederlæggelse af skatteråd og kommuner. Udgifterne ved beregning og opkrævning af den enkelte skat eller afgift fremgår ikke direkte af statsregnskabet; men for ejendoms- og personskatternes vedkommende kan visse beløb vedrørende vurdering og opkrævning m.v. uddrages.

14.1 Amtstuernes udgifter.

Ifølge bilag 12 udgjorde amtstuernes driftsudgifter i 1963/64 ca. 13 mill. kr., idet der i statsregnskabets udgiftsbeløb på konto § 23. 3. 02 er fradraget ca. 1 mill. kr., som ifølge opgivelse fra skattedepartementets bogholderi vedrører sømandsskattekontoret.

Af amtstuernes samlede udgifter vedrører ca. 9,7 mill. kr. udgifter til lønninger. Der var pr. 1. april 1964 ansat følgende personale ved amtstuerne:

Tjenestemænd	229
Overenskomstansatte	243
Elever, aspiranter m. v.	107
I alt:	579

I finansåret 1965/66 forventes personalet ved amtstuerne at blive følgende:

Tjenestemænd	255
Overenskomstansatte	253
Elever, aspiranter m. v.	97
I alt:	<u>605</u>

Amtstuernes kontorholdsudgifter udgjorde i 1963/64 ifølge bilag 12 13,1 mill. kr., hvoraf 1,3 mill. kr. medgik til betaling af service fra hulkort- og datacentralen. For 1965/66 er kontorholdsudgifterne budgetteret til 3,8 mill. kr. I kontorholdsudgifterne er inkluderet beløb vedrørende leje af hullemaskiner. Der er ved amtstuerne i alt placeret 35 hullemaskiner, hvilket antal ved den kommende almindelige vurdering (13.) agtes forøget med 10 maskiner i den tid, vurderingsarbejdet gennemføres.

14. 2 Fordeling af amtsuernes lønudgifter på skatte- og afgiftsarter.

I bilag 13 er der for den undersøgte amtstue foretaget en fordeling af de månedlige lønudgifter (ultimo 1964) på de enkelte skatte- og afgiftsarter. Der er således under grupperne ejendomsskatter, personskatter m.v. anført lønudgifter til de ved disse oppebørsler beskæftigede medarbejdere. I de tilfælde, hvor en medarbejder har været beskæftiget med flere indtægtstyper, er hans løn fordelt på grundlag af et i samråd med amtstuen foretaget skøn over fordelingen af den pågældendes arbejde mellem områderne. Endvidere er der - som det fremgår af bilag 13 - foretaget en fordeling af lønudgifter ved fælles funktioner, d.v.s. funktioner, som ikke direkte kan henføres under enkelte indtægtsarter. Fællesfunktionerne er telefonomstilling, postarbejde, bogholderi, kasse og notering samt ledelse. Endelig er der under de fælles lønudgifter medtaget beløb for overarbejde og feriepenge. Ved den undersøgte amtstue udgjorde de således beregnede fælles lønudgifter ca. 13. 100 kr. svarende til 63 % af de direkte fordelte udgifter på ca. 20. 800 kr. Ved hjælp af den nævnte procentsats er de fælles lønudgifter fordelt på indtægtsarterne, således at man herefter har kunnet opgøre fordelingen af de samlede månedlige lønudgifter således:

Ejendomsskatter	18. 747 kr.	55 %
Personskatter	5.944 -	17 %
Vægtafgift	4.038 -	12 %
Gaveafgift	2.578 -	8 %
Billet- og bevillingsafgift	595 -	2 %
Statslånsydelse	396 -	1 %
Selskabsskatter	1.305 -	4 %
Bortlodnings afgifter	217 -	1 %
	33.820 kr.	100 %

En tilsvarende procentvis beregning for samtlige amtstuer giver følgende resultat:

Ejendomsskatter	51 %
Personskatter	18 %
Vægtafgift	11 %
Gaveafgift	7 %
Billet- og bevillingsafgift	3 %
Statslånsydelse	3 %
Selskabsskatter	4 %
Bortlodningsafgifter	1 %
Diverse	2 %
	100 %

I bilag 14 er vist en specifikation af de for de enkelte amtstuer beregnede fordelingsprocenter. Som det fremgår af bilaget, har enkelte amtstuer helt specielle opgaver (renteforsikringsafgift og domænetilsyn), ligesom en række amtstuer har foretrukket at anvende en mere vidtgående specifikation end den af sekretariatet ovenfor benyttede.

14.3 Statens øvrige udgifter ved beregning og opkrævning af ejendomsskatter og personskatter m. v.

14.31 Ejendomsskatter.

I bilag 15 er der på grundlag af statsregnskabet og oplysninger fra skatte-departementets bogholderi vist en specifikation af statens udgifter ved beskatning af fast ejendom for så vidt angår vurderingsvæsenet. Disse udgifter udgjorde for 1963/64 8, 384 mill. kr., hvorfra dog må trækkes 833. 000 kr. som betaling til købstæderne for opkrævningen af ejendomsskatterne. Af vurderingsudgiften på ca. 7,5 mill. kr. refunderer kommunerne staten halvdelen, hvorfor statens udgifter det pågældende år kan sættes til ca. 3, 7 mill. kr. eller ca. 4 kr. pr. vurderet ejendom (i alt ca. 930.000 ejendomme). Det bemærkes, at man på finanslovforslaget for 1965/66 under hensyntagen til den kommende almindelige vurdering har budgetteret statens udgifter ved beskatning til ca. 29, 5 mill. kr. eller ca. 4 gange beløbet for 1963/64.

I bilag 15 er der endvidere vist en specifikation af de 833. 000 kr. ($1\frac{1}{4}$ % af det opkrævede beløb), som vedrører statens betaling til købstæderne samt København for opkrævning af ejendomsskatter. Da opkrævningen vedrører ca. 206. 000 ejendomme, kan statens gennemsnitsudgift her sættes til ca. 4 kr. pr. opkrævning årligt.

En beregning af statens tilsvarende udgifter til opkrævning af ejendoms-skatter i landkommunerne kan under forudsætning af, at godt halvdelen af amtstuenes udgifter vedrører ejendomsskatter - jf. afsnit 14. 2 - opgøres til ca. 10 kr. pr. opkrævning årligt (ca. 724.000 ejendomme), men heri indgår funktioner vedrørende vurderingsadministrationen, som af Fællesudvalget for amtstuerne er anslået til ca. halvdelen af den samlede ejendomsskatteadministration.

Det bemærkes i denne forbindelse, at købstæderne næppe har lavere udgifter pr. opkrævning end amtstuerne; men det er naturligvis en omkostningsmæssig fordel, at samme ejendoms statslige og kommunale ejendomsskatter opkræves samlet, idet den enkelte oppebørselsmyndigheds administration ikke forøges væsentligt ved for samme ejendom at medtage yderligere skatter og afgifter.

14.32 Personskatter.

I bilag 16 er der vist en specifikation af statens udgifter til kommunerne i 1963/64 for opkrævning af indkomst- og formueskat. Udgiften androg ca. 33,8 mill. kr. eller ca. 22 kr. pr. skatteyder (ca. 1,57 mill. statsskatteydere).

Vederlaget til kommunerne udgør 14 kr. pr. statsskatteyder for opkrævning af indkomst- og formueskat og 3, 50 kr. pr. skatteyder for udbetaling af børnetilskud. Disse beløb modregnes af kommunerne i forbindelse med indbetaling til amtstuen.

I bilag 16 er der endvidere anført statens øvrige udgifter vedrørende indkomst- og formueskat, nemlig ca. 16,3 mill. kr. udgørende vederlag m.v. til skatterådene svarende til ca. 10 kr. pr. skatteyder.

Under forudsætning af, at ca. 18 % af amtstuenes udgifter kan henføres til personskatter - jf. pkt. 14. 2 kan statens udgifter til amtstuenes medvirken ved personskatternes beregning ansættes til ca. 1, 50 kr. pr. skatteyder.

14. 33 Skatter og afgifter i øvrigt.

Statens udgifter til opkrævning af vægtafgifter er ikke opgjort; men hovedparten af disse udgifter afholdes af politiets motorkontorer, der ifølge den af udvalget vedrørende motorkøretøjsregistreringen m.v. i 1962 afgivne betænkning beskæftigede ca. 460 medarbejdere.

Under forudsætning af, at ca. 11 % af amtsuernes udgifter vedrører vægtafgiften - jfr. pkt. 14.2- kan statens udgifter til amtsuernes medvirken ved vægtafgiftens opkrævning ansættes til ca. 1,50 kr. pr. køretøj (ca. 1,1 mill. køretøjer).

Tilsvarende afholdes hovedparten af statens udgifter til beregning og opkrævning af ydelser af statslån, der administreres af finansministeriets statsaktivafdeling, i form af driftsudgifter vedrørende statsaktivbogholderiet, hvis lønudgifter skønsmæssigt kan ansættes til ca. 830.000 kr. årligt eller ca. 10,50 kr. pr. debitor. Ifølge pkt. 14.2 udgør amtsuernes udgifter vedrørende statslånsydelser kun ca. 3 % af de samlede udgifter.

Statens udgifter til opkrævning af gaveafgift, billet- og bevillingsafgift, selskabsskatter samt bortlodningsafgifter må i det væsentlige svare til den ifølge pkt. 14.2 beregnede andel af amtsuernes samlede udgifter, idet der dog for så vidt angår selskabsskatter yderligere må regnes med udgifter til ligningen, som sker hos skatterådene.

Opkrævningen af stempelafgiften har ifølge statsregnskabet for 1963/64 medført udgifter på 1,1 mill. kr., som i det væsentlige omfatter provision til forhandlere. I det nævnte beløb er der indbefattet sportler til amtsforvalterne (1/4 af forhandlerprovisionen). Amtsuernes arbejde med stempelafgiftens opkrævning er af meget varierende omfang og er eksempelvis beregnet til at modsvare fra 1 til 10 % af den samlede lønudgift.

14. 4 Rekapitulation af oppebørselsudgifterne.

Ifølge ovenstående kan der direkte af statsregnskabet udledes følgende udgiftsposter:

Amtstuerne	13,8 mill. kr.
Vurderingsudgifter (statens andel)	3,7
Statens vederlag til købstæderne for opkrævning af ejendomsskatter	0,8 -
Statens vederlag til kommunerne for opkrævning af personskatter	33,8
Statens vederlag m. v. til skatterådene	16,3
Forhandlerprovision vedrørende stempelsalg	1,1
I alt	69,5 mill. kr.

Herudover medfører oppebørslen af vægtafgift og statslånsydelser administrationsudgifter, som ikke direkte fremgår af statsregnskabet; men skønsmæssigt må det antages, at statsaktivbogholderiets årlige lønudgifter andrager ca. 800.000 kr., og at lønudgifterne ved politiets motorkontorer beløber sig til ca. 9 mill. kr. årligt. Af sidstnævnte beløb må dog en andel henføres til andre opgaver end oppebørsel af vægtafgift.

Det bemærkes, at der her kun er talt om de skatter og afgifter, ved hvis oppebørsel amtstuerne medvirker, og for så vidt disse angår kun statens andel af udgifterne.

15. Diverse amtstueopgaver.

På grundlag af et rundspørge til samtlige amtstuer er sekretariatet blevet gjort opmærksom på, at de under pkt. 2-13 nævnte opgaver i hovedsagen dækker amtstuernes arbejdsområde, men at der i varierende omfang ved amtstuerne som helhed forekommer opgaver, som også bør nævnes. Som eksempler på arten af disse opgaver kan anføres:

1. Indbetaling af underholdsbidrag fra udlandet til senere udbetaling i henhold til amternes resolutioner.
2. Indbetaling af skatteefterbetalinger og skattebøder til statskassen som følge af ligningsdirektoratets revisioner (i forbindelse med disse efterbetalingssager administreres hyppigt langvarige henstands- og afdragsordninger, ligesom amtstuerne medvirker ved eventuel sikkerhedsstillelse).
3. Opkrævning og inddrivelse af bøder i henhold til lov om vurdering og beskatning til staten af fast ejendom.
4. Indbetaling af forskellige justitsministerielle gebyrer (navne- og adoptionsbevillinger, eksekutorbevillinger m.v.).
5. Indbetaling af skifte-, bo- og arveafgifter i eksekutorboer.
6. Opkrævning af dige- og pumpelagsbidrag samt renter af landvindingslån.

Amtstuerne foretager endvidere i vidt omfang udbetalinger såvel for statskassen som for amterne. Det bemærkes, at enkelte amtstuer har foretaget en skønsmæssig opgørelse af omfanget af sådanne - ikke særskilt i rapporten omtalte - opgaver, der ved disse amtstuer kunne ansættes til at udgøre fra 7 til 16 % af de samlede lønudgifter, jf. bilag 14, linie 12-18. I den foretagne skønsmæssige fordeling af amtstuernes samlede lønudgifter, jf. pkt. 14. 2 er de nævnte opgaver medregnet under fællesudgifterne til amtstuernes kasse og bogholderi m. v.

Som et for Københavns amts nordre birks amtstue specielt område kan fremhæves oppebørsel af den afgift, som i henhold til lovgivningen om skatte-lettelse for visse indskud m. v. skal betales af indskud, der er hævet af konti for skattelettelse, samt modtagelse og efterregning m. v. af de afgifter, som forsikringsselskaber, pengeinstitutter og pensionskasser m. m. skal indbetale til denne amtstue i medfør af loven om beskatningen af rente-forsikringer m. v., og som amtstuen derefter skal afregne til stat og kommune(r). De nærmere regler herom er fastsat i skattedepartementets cirkulære af 24. september 1958 til de skattelignende myndigheder og amtstuerne og finansministeriets bekendtgørelse af samme dato. Det er i cirkulærets afsnit 13 anført, at det er vedkommende forsikringsselskab, pengeinstitut m. m., der beregner afgiften og indbetaler denne til ovennævnte amtstue. Ændringer vedrørende erlagt afgift berigtiges ved de pågældende klageinstansers meddelelse til amtstuen, der herefter foretager det videre fornødne i oppebørselsmæssig henseende (tilbagebetaling af afgift, respektive indfordring og inddrivelse af yderligere afgift).

I cirkulærets afsnit 14 er der givet regler for amtstuens fremgangsmåde ved afregning af kommunernes andel (1/3) af afgiften, herunder regler for de tilfælde, hvor en afgiftsandel skal fordeles mellem flere kommuner. Disse regler giver tillige anvisning på, hvorledes disse kommuner skal forholde sig

ved afgiftsandelens fordeling mellem kommunerne indbyrdes. I samme cirkulærafsnit er det endelig fastsat, hvorledes amtstuen i tilfælde, hvor amtstuen har tilbagebetalt afgift i medfør af lovens såkaldte genanbringelsesregler, skal gå frem ved tilbagefordring hos kommuner af de til disse udbetalte afgiftsbeløbsandele.

Det skal her endelig bemærkes, at amtstuerne ud over at varetage den oppebørselsvirksomhed, som foran er beskrevet i hovedtræk, har en ikke uvæsentlig virksomhed med at give vejledning til det skatte- og afgiftspligtige publikum, advokater m. fl. samt at yde bistand og vejledning til andre offentlige myndigheder - især kommuner og vurderingsmyndigheder - som amtstuerne samarbejder med i forbindelse med løsningen af de til amtstuerne henlagte opgaver.

Bilag 3

ROSKILDE AMTSTUE

Den 16. marts 1966.

I henhold til telefonisk anmodning af 11. ds. fremsendes hoslagt et her udarbejdet skema til fordeling af nærværende amtstues lønudgifter på skatte- og afgiftsarter beregnet på det grundlag, der er angivet i bilag 13 til en af forvaltnings nævnets sekretariat med skrivelse af 9. april 1965 hertil fremsendt beskrivelse af amtstuernes oppebørselsvirksomhed.

Det bemærkes herved, at amtstuen i skrivelse af 25. maj 1965 til forvaltningsnævnets sekretariat har fremsat visse bemærkninger til fornævnte beskrivelse, idet man blandt andet henstillede, at det ad beskrivelsen side 24 blev fremhævet, at forholdene under den dagældende lovgivning vedrørende den afgiftspligtige grundstigning sammenholdt med det betragtelige antal udstykninger, der gennem de senere år var fremkommet ved nærværende amtstue, havde gjort arbejdsforholdene urolige og krævet et relativt stort personale for at opgaverne kunne løses. Man henviste herom til de talmæssige oplysninger, som herfra var afgivet til sekretariatet.

Endvidere anførtes, at den pr. 1. januar f. å. gennemførte ændring i arbejdet vedrørende ejendomsbeskatningen havde medført, at amtstuen indtil videre ikke havde søgt erstatning for 2 kontorfunktionærer, som havde taget deres afsked efter 1. januar f. å. Af de pågældende var een navnlig beskæftiget med hullearbejde, således at hendes afgang betød, at opstillingen side 24 i redegørelsen jfr. bilag 13 ikke var stemmende med personaleforholdene i foråret 1965.

Amtstuen er uden kendskab til om denne henstilling er fulgt.

Til den nu foreliggende beregning bemærkes, at den er foretaget på grundlag af de faktiske arbejdsforhold i indeværende måned, men med hensyntagen til de forud i finansåret gennemførte og de i den nærmere fremtid forestående arbejdsopgaver.

Det skal i denne forbindelse fremhæves, at man næppe for en enkelt måned kan opstille en for et helt år gældende eksakt arbejdsplan, da mange af de forekommende opgaver stiller arbejdsmæssige krav, som svinger stærkt fra sæson til sæson.

Således har arbejdet vedrørende ejendomsbeskatningen i efteråret 1965 været stærkt præget af den nu gennemførte 13. almindelige vurdering og i løbet af kortere tid vil der fremkomme et nyt, ca. 40.000 ejendomme omfattende ejendomskartotek, hvis gennemgang skønnes at ville kræve en større arbejdsindsats. Herefter kommer så det almindelige arbejde vedr. amtstueskatterne for april 1966, der vil vise en stigning i antallet af faste ejendomme med ca. 2.000 og senere kommer årsumvurderingen pr. 1. august 1966. Afdelingen skønnes således at ville være fuldt beskæftiget i den kommende tid og må for at kunne bestride arbejdet have bistand fra andre medarbejdere end dem, der primært er knyttet til afdelingen. En undtagelse må dog gøres for den i afdelingen beskæftigede hulle dame (kontorassistent H. K.) der for en kortere periode - ca. 1 måned-helt må afgives til hullearbejde vedrørende personbeskatningen.

Som det fremgår af den a jourførte beregning fordeler de samlede månedlige lønudgifter sig nu med ca. 38 % for ejendomsskatternes vedkommende mens det tilsvarende tal ultimo december 1964 var 55.

Disse procentsatser kan udspecificeres således:

	ultimo december 1964	marts 1966
skøder og attester	ca. 4, 10 %	ca. 6, 40 %
§ 4 og § 8 vurderinger	- 5, 30 %	- 0 %
vurderingsarbejde	- 20,00 %	14, 60 %
hulle- og opkrævningsarbejde	- 25, 60	17, 00 %
	ca. 55,00 %	ca. 38, 00 %

Den for ultimo december 1964 angivne procentsats er blandt andet påvirket af, at der er regnet med 2 3-årselever, som imidlertid ikke kontinuerligt havde været beskæftiget i afdelingen og af, at dennes lønudgift med henblik på, at en kontorfunktionær pr. 1. januar 1965 ville forlade amtstuen, var belastet med udgift til en medhjælper under oplæring.

Omvendt ligger den nu beregnede procentsats på 38 måske i underkanten af det i hvert fald i en nærmere fremtid sandsynlige, hvor man jfr. ovenfor må være indstillet på at trække noget mere mandskab til afdelingen til hjælp for den faste stab.

For så vidt angår personbeskatningen, er arbejdet gennemgående ret ensartet i omfang året igennem dog med en udpræget sæson i marts og april, hvor man ikke alene må trække på hulledamen fra ejendomsafdelingen, men også må forudse, at øvrige medarbejdere fra sidstnævnte afdeling eller andre afdelinger må bistå ved personbeskatningen. Der skal herved oplyses, at man i marts-april måned råder over 2 hullemaskiner, samt at der må påregnes at skulle hules kort for ca. 30.000 skatteydere.

Med hensyn til vægtafgifterne skal opmærksomheden henledes på, at der nu i modsætning til hvad tilfældet var i 1964 er tale om 2 sæsoner (april-maj og oktober-november), hvor opslag og udstempling af vægtafgifterne kræver udvidet bistand især fra den under postafdelingen med 70 % beskæftigelse anførte overassistent.

Gaveafgiftsberegningen er særlig belastet i tiden januar-april, og for denne periode er den anslåede arbejdsbyrde nok i underkanten af, hvad der er rigtigt. Uden for denne sæson aftager arbejdsbyrden, hvilket man dog mener ikke vil kunne motivere forslag til en væsentlig korrektion til det af forvaltningsnævnet benyttede fordelingsgrundlag.

Arbejdet vedrørende billet- og bevillingsafgifter samt statslånsydelse er relativt konstant året igennem, mens selskabsskatterne giver mere sæsonbetonet arbejde især i månederne september-oktober og marts, i hvilke måneder skrivearbejdet ikke kan klares af \ kontormedhjælper.

Bortlodningsafgifterne, der forestås af ekspeditionssekretæren, giver ikke anledning til bemærkninger, men opmærksomheden henledes på, at den pågældende har fået et nyt arbejdsområde med sager vedrørende motorbeskatningsmærker, et arbejde der siden ordningens ikrafttræden har haft et noget større omfang, end man på forhånd ville have anslået det til.

For telefonpasningens vedkommende er arbejdets omfang skiftende, men i perioder for eksempel omkring årsomvurderingerne og skatteterminerne mindst lige så belastende som tilfældet var, mens reglerne om den afgiftspligtige grundstigningsskyld var gældende.

Under postafdelingen har man, som det vil ses, medtaget en overassistent, der forestår det ved amtstuen ret omfattende giroarbejde, og som træder til ved forskelligt arbejde blandt andet ved opslag af skatter og vægtafgifter, når forholdene gør det nødvendigt. Man har fundet det vanskeligt at fordele sidstnævnte funktionær yderligere ud på de forskellige afdelinger og har foretrukket at placere ham som anført.

Bogholderi, kasse og notering giver nogenlunde ensartet arbejde året rundt. For bogholderens vedkommende skal dog anføres, at den pågældende i personskattesæsonen kun kan overkomme sidstnævnte arbejdsopgave og det daglige bogholderi ved stærkt intensiveret arbejdsindsats.

Med hensyn til noteringen og kassen skal oplyses, at man i den fornævnte skrivelse af 22. maj 1965 til forvaltningsnævnets sekretariat gjorde opmærksom på, at nærværende amtstue har et ikke ubetydeligt stempelsalg som regel fordelt på småposter, og at dette arbejde ofte beslaglægger omkring $\frac{1}{3}$ af ekspeditionstiden. Arbejdet er blevet forøget ved salg af motorbeskatningsmærker, af hvilke der gennemsnitlig er solgt for over 100.000 kr. månedlig hovedsagelig fordelt på mærker å 400 og 800 kr. Betænkningens bemærkning side 26 om arbejdet med stempelsalget stemmer således ikke med det indtryk, man her har dannet sig vedrørende dette arbejde.

Som det vil ses af foranstående, er der ikke for nærværende amtstues vedkommende opbygget noget ganske skarpt afgrænset bås-system inden for de forskellige arbejdsområder, men personalet beskæftiges i et vist omfang fra afdeling til afdeling alt efter, hvad det øjeblikkelige behov kræver.

Ved bedømmelsen af nærværende amtstues lønudgifter kan der være grund til at tage i betragtning, at man gennem de senere år har beskæftiget 3 elever (3-års), der under deltagelse på fagskolen - ca. 2 $\frac{1}{2}$ måned - belaster amtstuens lønningsbudget med udgifter, der ud fra et snævert synspunkt er uproduktive.

I denne forbindelse bemærkes, at man udbetaler løn under militærtjeneste til een medarbejder. Denne lønudgift er ikke medtaget i beregningen.

Når fornævnte elever pr. 12. april 1966 påbegynder undervisningen på fagskolen vil de samlede andre personer, der er beskæftiget ved amtstuen være nedsat til 17, hvoraf 3 halvdagsbeskæftigede svarende til 15, heldagsbeskæftigede inklusiv undertegnede. Såfremt arbejdskravene vil være uændrede i inde-værende forår er det muligt at arbejdet ikke vil kunne udføres med denne stab, men man kan da eventuelt forsøge med timelønnet medhjælp, dersom sådan kan fremskaffes. Foreløbig håber man, at denne udvej ikke bliver aktuel.

Sluttelig bemærkes til den foretagne fordeling af lønudgifter ved fælles funktioner, at ekspeditionssekretæren udover de i skemaet nævnte direkte arbejdsområder, selskabsbeskatning m.v. selv varetager arbejdsopgaver vedrørende efterbetaling af personskatter og bøder, lønningsberegning for ikke-tjenestemænd, kontrol ved udbetaling af gevinster på præmieobligationer, samt underskrift af girokort.

FORDELING

af

amtstuens lønomkostninger for skatte- & afgiftsarter

Løn nr.	Stillingsbetegnelser	Månedsløn ultimo febr. 1966	Bemærkninger:
<u>1. Ejendomsskatte:</u>			
1	Fuldmægtig 90 %	2338	} Til rådighed ved beregning af gave- afgifter og person- skatter.
2	Overassistent	2401	
3	Assistent 90 %	1506	
4	Kontorassistent, halvdags	910	
5	Kontorassistent, HK 90 %	1463	} Aflønning af vurde- ringsmænd m. v.
6	Fuldmægtig 10 %	302	
	I alt direkte fordelt	8920	
	+ andel af faste lønudgifter	6028	
	I alt	14948	
<u>2. Personskatte:</u>			
7	Overassistent	2166	
8	Assistent, HK, halvdags	1052	
9	Fuldmægtig 1/3	955	
5	Kontorassistent, HK 10 %	162	
		4335	
	+ andel af faste lønudgifter	2930	
	I alt	7265	
<u>3. Vægtafgift:</u>			
10	Assistent, HK	1723	
1	Fuldmægtig 10 %	260	
11	Overassistent 30 %	721	
		2704	
	+ andel af faste lønudgifter	1827	
	I alt	4531	

4. Gaveafgift:

6	Fuldmægtig 65 %	1968
12	Assistentmedhjælper 25 %	<u>377</u>
		2345
	+ andel i faste lønudgifter	<u>1585</u>
	I alt	<u>3930</u>

5. Billet- og bevillingsafgifter:

6	Fuldmægtig 15 %	454
12	Assistentmedhjælper 75 %	1130
13	3. års elev 50 %	<u>460</u>
		2044
	+ andel i faste lønudgifter	<u>1381</u>
	I alt	<u>3425</u>

6. Statslånsydelse:

6	Fuldmægtig 10 %	302
13	3. års elev 50 %	461
14	3. års elev 50 %	<u>460</u>
		1223
	+ andel i faste lønudgifter	<u>827</u>
	I alt	<u>2050</u>

7. Selskabsskatter:

15	Ekspeditionssekretær 35 %	1172
14	3. års elev 50 %	<u>461</u>
		1633
	+ andel i faste lønudgifter	<u>1104</u>
	I alt	<u>2737</u>

8. Bortlodningsafgifter:

15	Ekspeditionssekretær 5 %	168
	+ andel i faste lønudgifter	<u>114</u>
	I alt	<u>282</u>

9. Sager vedr. motorbeskatningsmærker:

15	Ekspeditionssekretær 5 %	168
	+ andel i faste lønudgifter	<u>114</u>
	I alt	<u>282</u>

10. Lønudgifter ved fællesfunktioner:

10. 1 Telefonomstillingen:

16	Kontorassistent, HK 60	1023
----	------------------------	------

10. 2 Postafdeling og giro:

16	Kontorassistent, KH 40 %	683
----	--------------------------	-----

11	Overassistent 70 %	1680
----	--------------------	------

10.3 Bogholderiet:

9	Fuldmægtig 2/3	1911
---	----------------	------

17	Kontorassistent, halvdags	1017
----	---------------------------	------

10. 4 Kasse og notering:

18	Assistent, HK	2052
----	---------------	------

19	3. års elev	921
----	-------------	-----

3	Assistent	168
---	-----------	-----

10. 5 Ledelse:

20	Amtsforvalter	4611
----	---------------	------

i 5	Ekspeditionssekretær 55 %	1843
-----	---------------------------	------

10.6 Diverse lønudgifter:

Ingen

I alt lønudgifter fællesfunktioner	15909
------------------------------------	-------

eller 67, 58 % af de direkte fordelte udgifter (23540)

De samlede månedlige lønudgifter fordeler sig således:

Ejendomsskatter	kr. 14.948	37,93%
Personskatter	- 7.265	18,41%
Vægtafgift	- 4.531	11,49%
Gaveafgift	- 3.920	9,95%
Billet- & bevillingsafgift	- 3.425	8,67%
Statslånsydelse	- 2.050	5,20%
Selskabsskatter	- 2.737	6,93%
Bortlodningsafgifter	- 282	0,71%
Sager vedr. motorbeskatningsmærker	- 282	0,71%

Bilag 4

AMTSTUERNE

Pr. 20. juni 1966.

Tjenestemænd.

Stilling:	Lønningsklasse:	Anta
Amtsforvalter	27.	7
Amtsforvalter	26.	10
Administrationschef	26.	1
Amtsforvalter	25.	9
Amtsforvalter	23.	2
Kontorchef	23.	8
Ekspeditionssekretær	21 .	25
Fuldmægtig	18.	60
Overassistent	15.	41
Overkontorassistent	15.	4
Kontorassistent af 1. grad	9.	26
Assistent	8.	49
Kontorassistent af 2. grad	2.	5
I alt:		247

Aspiranter til tjenestemandstillinger.

Stilling:	Kommende lønningsklasse:	Antal:	
Assistentmedhjælper	8.	43	
Assistentelev	8.	36	79
Kontorassistentaspirant	9.	0	
Kontorassistentaspirant	2.	4	4
I alt:			83

Af ovennævnte har følgende orlov:

- 1 overassistent,
- 7 assistenter,
- 3 kontorassistenter af 1. grad,
- 1 kontorassistentaspirant,
- 4 assistentmedhjælpere.

Endvidere er 11 assistentmedhjælpere indkaldt til militærtjeneste.

Pr. 20. juni 1966.

Overenskomstansatte kvinder ved amtstuerne.

	Antal:	Aldersfordeling:										
		15-20	20-25	25-30	30-35	35-40	40-45	45-50	50-55	55-60	60-65	65-70
Overassistent	1										1	
Assistent	130	1	59	17	14	4	10	8	7	7	2	1
Kontorassistent	47		12	13	7	1	4	5	2	2	1	
Kontorfunktionær	10	1	9									
Kontorelev	33	24	8	1								
I alt:	221	26	88	31	21	5	14	13	9	9	4	1

Tjenestetid ved amtstuerne.

	Under 2 år	2-5	5-10	10-15	15-20	20-25	25-30	30-35
Overassistent							1	
Assistent	45	47	28	4	3		2	1
Kontorassistent	5	26	14	1	1			
Kontorfunktionær	8	2						
Kontorelev	16	17						
I alt:	74	92	42	5	4		3	1

Overenskomstansatte mænd ved amtstuerne.

	Antal:	Aldersfordeling:										
		15-20	20-25	25-30	30-35	35-40	40-45	45-50	50-55	55-60	60-65	65-70
Overassistent	6						2			1	1	2
Assistent	6		3					1	1			1
Kontorassistent	5								3	2		
Kontorfunktionær	0											
Kontorelev												
I alt:	17		3				2	1	4	3	1	3

Tjenestetid ved amtstuerne.

	Under 2 år	2-5	5-10	10-15	15-20	20-25	25-30	30-35
Overassistent		1	1	1			2	1
Assistent	2	2				1	1	
Kontorassistent		1	1		1	1	1	
Kontorfunktionær								
Kontorelev								
I alt:	2	4	2	1	1	2	4	1

Det til overvejelse af amtstuernes fremtid af finansministeren nedsatte udvalg har bedt fællesudvalget afgive en udtalelse dels om i hvilken udstrækning, der som følge af grundstignings skyldens afskaffelse er blevet ledig arbejdskraft ved amtstuerne, dels om mængden af den arbejdskraft, der vil blive ledig, såfremt andre arbejdsopgaver falder bort.

I. I den anledning skal indledningsvis gives nogle oplysninger om personalets størrelse.

I forvaltningsnævnets rapport vedr. Roskilde amtstue side 25 findes en opgørelse pr. 1. april 1964, og der er for udvalget fremlagt en opgørelse pr. 20. juni 1966. Disse er anført nedenfor i kolonnerne I. I begge tilfælde omfatter tallene også de ved sømandsskattekontoret ansatte samt tillige de personer, som har orlov eller er indkaldt til militærtjeneste. Antallet af de ved egentligt amtstuearbejde beskæftigede fremgår af kolonnerne II.

	1. april 1964		20. juni 1966	
	I.	II.	I.	II.
tjenestemænd	229	217	247	228
overenskomstlønnede	243	214	238	203
elever, medhjælpere, aspiranter	107	95	83	67
	579	526	568	498

Der skulle herefter fra 1. april 1964 til 20. juni 1966 være sket en nedgang i den ved amtstuerne beskæftigede arbejdskraft på 28 personer.

II. Med hensyn til spørgsmålet om hvor stor en del af personalet, der har været beskæftiget ved et bestemt arbejdsområde, og som derfor må formodes at blive ledig, når dette område falder bort, må man være klar over, at dette er en meget vanskelig opgave at besvare, idet arbejdet ved amtstuerne ikke kan afgrænses skarpt i forskellige afdelinger. Det har på grund af de forskellige funktioners sæsonmæssige karakter været en nødvendighed - men også en fordel - at personale fra en afdeling også beskæftiges i andre afdelinger, når arbejdsmængden i disse nødvendiggør dette.

Forvaltningsnævnets sekretariat har i rapporten på grundlag af lønudgifterne forsøgt at foretage en opdeling på forskellige funktioner, men som anført i Fællesudvalgets udtalelse om denne rapport har man ved oplæget ikke taget hensyn til samtlige arbejdsområder, og de besvarelser m. h. t. procentfordelingen man har fået fra amtstuerne, er derfor mere eller mindre misvisende.

Nogle amtstuer har dog ikke fulgt oplæget fra forvaltningsnævnet, men har foretaget en udførligere specifikation, og på grundlag af disse amtstuers procentfordeling og en af Fællesudvalget foretaget vurdering skal i det følgende anføres nogle oplysninger om det antal personer, som må formodes at være

beskæftiget ved nogle af de vigtigere arbejdsområder, men det er klart, at der, når hensyn tages til, at der vil være forskellige arbejdsforhold på de forskellige amtsstuer samt til den begrænsede tid, der har været til rådighed for Fællesudvalget, må tages al mulig reservation m.h.t. den matematiske nøjagtighed af tallene.

Det synes påkrævet, at der inden for det samlede personantal beskæftiget ved amtsstuerne først foretages en opdeling mellem fællesfunktioner, som ledelse, kasse og bogholderi, regnskabsaflægning, maskinskrivning, optælling på maskiner, postbesørgelse og telefonpasning, og så de specielle funktioner som ejendomsskatter, personskatter m.v., idet man ikke kan forvente, at en mindre reduktion eller forøgelse af et enkelt arbejdsområde vil have nogen indflydelse på fællesfunktionernes omfang.

I forvaltningsnævnets rapport vedr. Roskilde amtstue er lønudgifterne ved fællesfunktionerne så høje som 63 % af de direkte fordelte udgifter. Dette er som nævnt en følge af oplæget, der ikke er tilstrækkeligt specificeret.

Det relevante i henseende til spørgsmålenes besvarelse er imidlertid personantallet, og fællesudvalget er af den formening, at 1/3 af det samlede personale eller cirka 166 personer er beskæftiget ved fællesfunktionerne.

De øvrige 332 må antages at være beskæftiget således:

74 ved registrering og vurdering af ejendomme (herunder skødepåtegninger og attester).

50 ved ejendomsskatternes beregning og oppebørsel.

24 hidtil beskæftiget ved § 4 og § 8 vurdering, § 69 fritagelser for grundstigningsskyld, fordeling af grundbeløb m.v., men nu beskæftiget ved afslutningen af 13. alm. vurdering (a¹ jourføring af nyt kartotek, skyldrårdsrettelser, kontrolforanstaltninger o. 1.).

50 ved beregning og omberegning af personskatter, og afregninger af disse fra kommunerne til staten.

27 ved oppebørslen af vægtafgift uden for København og Hillerød.

23 ved beregning og opkrævning af gaveafgift.

17 ved beregning og opkrævning af selskabsskat.

13 ved beregning og opkrævning af billetaftgift og bevillingsafgift fra biografteater.

13 ved salg af stempelmærker.

12 ved inddrivelse af skatteefterbetalinger og bøder.

10 ved inddrivelse af terminsydelser til statsaktivforvaltningen.

19 ved udgiftsanvisning for staten, amter, skolefonds m.v. Revision af regninger fra skatteråd og vurderingsråd.

332

Et antal af disse 332 personer er dog samtidig beskæftiget ved en række forskellige opgaver, som i øvrigt er tillagt amtsstuerne: renteforsikringsafgift, bortlodningsafgift, domænetilsyn m.v.

Til nærmere forklaring af arbejdsbesparelsen ved grundstigningsskyldens bortfald skal gøres opmærksom på, at selve skatteberegningen allerede i en årrække har været foretaget maskinelt på datacentralen; det tidkrævende arbejde for amtsstuerne har derfor hovedsagelig været fordelingen af grundbeløb og udfærdigelse af meddelelser om afgiftspligtig grundstigning. Disse arbejder

er i forbindelse med årsvurderingen i stort omfang blevet udført som overarbejde af personalet eller af løs medhjælp, medens fordelingen ved § 4 og § 8 vurderinger normalt er udført inden for arbejdstiden af det faste personale.

Samtidig med grundstigningsskyldens afskaffelse blev amtstuerne sat ind i arbejdet med 13. alm. vurdering, hvor for første gang udarbejdelsen af vurderingsskemaer, af ejermeddelelser og af vurderingsfortegnelser for samtlige ejendomme blev foretaget ved elektronisk databehandling.

En alm. vurdering har tidligere medført store udgifter til overarbejde og løs medhjælp på amtstuerne, hvor de af vurderingsmyndighederne hidtil manuelt udførte fortegnelser blev gennemgået og suppleret. I finansåret 1965/66, i hvilket finansår 13. alm. vurdering fandt sted, har udgiften til overarbejde til tjenestemænd imidlertid praktisk talt været af samme størrelse som i 1964/65.

Arbejdet med den 13. alm. vurdering har helt hen på sommeren 1966 beslaglagt den arbejdskraft, som forventedes at blive ledig som følge af grundstigningsskyldens bortfald, idet udførelsen af de nye ejendomskartoteker blev forsinket af datacentralen. En del af den arbejdskraft, som forventes ledig, vil fra 1. juli 1966 blive beskæftiget ved kodning og hulning af salgsindberetninger til brug ved ligningsdirektoratets statistik over salg af faste ejendomme.

Medvirkende til opslugningen af den ledige arbejdskraft har endvidere været

- 1) de resterende arbejdsopgavers vækst (stigning i antallet af automobiler uden for København, stigning i antallet af ejendomme, af hvilke der kræves skat og af antallet, som omsættes),
- 2) udbygningen af sekretariatsvirksomheden for vurderingsrådene. Denne virksomhed blev begyndt forsøgsvis ved nogle få amtstuer, men er nu ved at blive indarbejdet over hele landet,
- 3) at der er tillagt amtstuerne nye opgaver (etableringskonti, afgift af brugte motorkøretøjer, udvidet tilsyn med biografer, biografstatistik, administration af landbrugsejendommers fritagelse for betaling af amtsgrundskyld, bearbejdelse af salgsindberetninger og Københavns amtstues overtagelse af administrationen af stempelmærker og brugtbilsmærker, og af regnskabsaflæggelsen for samtlige biografer i København, udbetaling af tilskud til dommere og politimestre).

Fællesudvalget er dog af den opfattelse, at det, når sommerferierne og den sæsonmæssige spidsbelastning, foranlediget af amtstueskaternes opkrævning er overstået i et vist omfang vil vise sig, at der rundt omkring på amtstuerne vil kunne afstås arbejdskraft til f. eks. omskoling, og til udlån til amtsligningsinspektorer.

Dette er dog selvfølgelig under den forudsætning, at den nuværende personalebestand på ca. 500 ikke reduceres.

Der må sluttelig i besvarelsen af første spørgsmål gøres opmærksom på, at den personalebesparelse, man kunne forvente som følge af, at opkrævningen af vægtafgift er faldet bort ved Københavns amtstue helt er opslugt af afgang og beskæftigelse ved andet arbejde.

III. Som besvarelse af spørgsmålet om, hvor meget personale, der bliver ledigt, hvis andre arbejdsopgaver falder bort, skal anføres følgende:

- a) Foreløbig ved man kun, at det er planlagt, at opkrævningen af vægtafgift i de såkaldte "hulkortområder" vil blive taget væk fra amtstuerne pr. 1. januar

1967. Det drejer sig om 300.000 køretøjer eller 1/3 af den nuværende bestand. Man må derfor formentlig kunne slutte, at der bliver 9 personer ledige.

b)

1) Administrationsrådet har foreslået, at amtstuenes arbejde med personbeskatningen overføres til EDB-centraler. Denne tanke kan vel ikke gennemføres med den nuværende kommunestruktur, og da der vel ikke sker væsentlige ændringer heri før 1970, er realisationen af administrationsrådets forslag ikke umiddelbart forestående. Men såfremt den gennemføres vil den nuværende arbejdsstyrke på 50 mand formentlig kunne reduceres til 5, der skal føre tilsyn med, at kommunerne afregner de rette beløb til rette tid.

2) Administrationsrådet foreslår ligeledes, at opkrævningen af ejendomsskatte overføres til kommunerne. Hvis amtstuerne stadig skal beholde registrering og vurderingsarbejdet bliver reduktionen kun på 50 mand, men såfremt også dette falder væk, bliver 124 ledige. Denne sidste mulighed er imidlertid også afhængig af en ny kommunestruktur, og vil altså tidligst kunne etableres i 1970.

c) Såfremt der gennemføres så voldsomme reduktioner som ovenfor nævnt, er det klart, at dette også vil medføre nedgang i fællesfunktionernes område. Hvor stor denne bliver afhænger vel væsentligt af, om man fortsat vil opretholde antallet af tjenestesteder, men en nedgang på 75 personer må vel være rimelig.

IV. Når arbejdsområderne ved amtstuerne indskrænkes og der findes disponibel arbejdskraft, som tænkes anvendt i ligningsarbejdet, vil det være af interesse at kende dette personales kvalifikationer.

Der findes som nævnt 228 tjenestemænd, heraf er 18 akademikere (jurister og økonomer) og 177 har etatsuddannelse ved amtstuerne.

Med hensyn til alder skal oplyses, at 37 er født før 1906, og i alt 114 er født før 1922. Denne gruppe er formentlig mindre egnet til omskoling, medens på den anden side de øvrige 114 i kraft af deres uddannelse formentlig med held vil kunne omskoles, bl. a. ved udlån til amtsligningsinspektorerne.

Problemet er herefter, i hvilken udstrækning og til hvilke tidspunkter disse etatsuddannede personer vil kunne tages bort fra egentligt amtstuearbejde.

Fællesudvalget må under henvisning til foranstående være af den opfattelse, at den nuværende fordeling af arbejdet mellem etats- og andet personale vil gøre det sandsynligt, at følgende arbejdskraft bliver disponibel:

	etatspersonale	andet personale
ca. 1. sep. 1966	12	6
1. jan. 1967	4	5
og såfremt opkrævningen af amtstueskatter overgår til kommunerne		
1. apr. 1967	10	40

Imidlertid vil der formentlig også være mulighed for at foretage en forskydning i forholdet mellem etatsuddannet og anden arbejdskraft, således at der kan afgives et større antal etatsuddannede personer, der erstattes af det andet disponible personale eller af nyantagne.

Amtstuenes Fællesudvalg.

Hare K. E. Jensen A. Kofoed S. Rasmussen.

Bilag 6

AMTSLIGNINGSINSPEKTORATERNE

Pr. 1 november 1965.

Tjenestemænd.

Stilling:	Lønningsklasse:	Løntrin:	Antal:	
A mtalignings inspektør	26.	1.	0	
	26.	2.	17	
Kst. amtsligningsinspektør	24.	kst. tillæg	1	21
Ekspeditionssekretær	24.	1.	9	
	24.	2.	2	LI
Overrevisor	22.	1.	2	2
Sekretær/fuldmægtig	19.	2.	2	
	19.	3.	2	
	19.	4.	2	
	19.	5.	7	13
Revisor	17.	2.	i	
	17.	4.	JL	2
Overassistent	15.	1.	i	
	15.	3.	1	2
Assistent	9.	1.	1	
	9.	3.	1	
	9.	4.	2	
	9.	6.	2	6
			I alt:	57

Overenskomstansatte.

Akademikere.

I henhold til overenskomst med
Danmarks Juristforbund:

Løntrin:	Antal:	
8.	1	
9.	1	
11 .	1	
12.	i	
13.	i	
15.	2	
16.	2	
17.	1	
19.	1	
21 .	2	13

I henhold til overenskomst med
Danske Økonomers Forening:

Løntrin:	Antal:	
4.	1	
8.	1	
9.	1	
12.	2	
15.	1	
17.	i	7
Overenskomstansatte akademikere		
i alt:	20.	

AMTSLIGNINGSINSPEKTORATERNE

Pr. 1. november 1965.

Overenskomstansatte.Kontorfunktionærer.

Stilling:	HK \$	Løntrin:	Antal:	
Kontorfuldmægtig	5 f.	3.	<u>2</u>	2
Overassistent	5 e.	2.	6	
-	5 e.	4.	<u>3</u>	9
Assistent	5 b.	1.	4	
-	5 b.	2.	1	
-	5 b.	3.	3	
-	5 b.	4.	4	
-	5 b.	5.	2	
-	5 b.	6.	5	
-	5 b.	7.	2	
-	5 b.	9.	3	
-	5 b.	10.	2	
-	5 b.	11.	4	
-	5 b.	12.	7	
-	5 b.	13.	3	
-	5 b.	14.	<u>8</u>	48
Kontorassistent	5 d.	1.	1	
-	5 d.	4.	1	
-	5 d.	5.	2	
-	5 d.	13.	1	
-	5 d.	16.	<u>2</u>	7
Kontorfunktionær	5 c.	2.	<u>3</u>	3
Kontorelev	5 a.	2.	1	
-	5 a.	3.	<u>3</u>	<u>4</u>
				73
Assistent, deltid			6	
Kontorassistent, deltid			<u>1</u>	<u>7</u>
			<u>I alt:</u>	<u>80</u>